

νά επηρεασθῶν τὰ ἄχρι τοῦδε εἰς κίνησιν ὑδροκίνητα καταστήματα.

Ἄρθρ. Ε΄.

Τὴν διὰ τὰ ἐργοστάσια τῶν ἀναγκάσιον κάρσιμον ὕλην θέλουν λαμβάνει οἱ ἐργολάβοι ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ δάση ἢ λιθάνθρακορυχία μὲ τιμὴν, ἣτις θέλει προσδιορίζεσθαι ἐν γένει ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν.

Ἄρθρ. ΣΤ΄.

Δίδεται εἰς τοὺς ἐργολάβους τελωνικὴ ἀτέλεια δι' ὅλας τὰς ἐν διαστήματι τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν εἰσυχθισμένους μηχανάς, ἐργαλεῖα καὶ λοιπὰ διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν τῶν ἀναγκαῖα εἶδη.

Ἄρθρ. Ζ΄.

Τὸ μετὰξί, τὸ ὁποῖον τὰ ἐργοστάσια τῶν ἐργολάβων ἤθελαν ἐξάξει τὰ πρώτα δύο ἔτη θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πρὸς τὸν τελωνισμὸν ἀπαράλλακτως ὡς καὶ τὸ διὰ τῶν ἤδη συνειθιζομένων μαγκάνων ἐξεργαζόμενον, καὶ ἐπομένως θέλει ἐκτιμᾶσθαι ὡς νὰ ἦτον τοιοῦτον.

Ἄρθρ. Η΄.

Εἰς πᾶσαν πρωτεύουσαν Νομοῦ τῆς Πελοποννήσου θέλουν δοθῆ εἰς τοὺς ἐργολάβους, κατ' ἐκτίμησιν, ἀνά δύο στρέμματα ἐθνικῆς γῆς τῆς ἐκλογῆς τῶν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν καταστημάτων τῶν.

Ἄρθρ. Θ΄.

Ὅποταν παύσῃ ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις, οἱ ἐργολάβοι θέλουν παραιτηθῆ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν δεκάτων τῶν κουκουλιῶν, προριζόμενοι εἰς μόνην τὴν ἐνοικίαν τῶν ἐθνικῶν συγκεκριμένων Λακεδαιμόνος, χωρὶς νὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ ζητήσιν ὅποια νῆποτε ἀποζημίωσιν διὰ τὴν παύσιν τῆς ἐνοικιάσεως τῶν κουκουλοδεκάτων. Ἐν ὅτῳ ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις ἐξακολουθεῖ, οἱ ἐργολάβοι λαμβάνουν ὅλας τὰς ὠφελείας καὶ ὑπάγονται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας θέλουν ἐνδιαλαμβάνουν οἱ περὶ φορολογίας Νόμοι, καθόσον οἱ ὅροι τῆς παρούσης συνθήκης δὲν ἤθελαν ἀντιβαίνει καὶ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. Ι΄.

Ἐν περιπτώσει μεγάλης ἀποτυχίας τῆς ἐσοδείας τῶν κουκουλιῶν ἐνὸς Νομοῦ, οἱ ἐργολάβοι δὲν ἔχουν μὲν δικαίωμα νὰ ζητοῦν ἀποζημίωσιν, ἢ Κυβέρνησις ὅμως ἐπιφυλάττεται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς δείγματα πατρικῆς εὐμενείας.

Ἄρθρ. ΙΑ΄.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει δίδει εἰς τοὺς ἐργολάβους πᾶσαν προστασίαν καὶ πᾶσαν δικαίαν καὶ δυνατὴν συνδρομὴν πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ διατήρησιν τῆς ἐπιχειρήσεώς τῶν. Ἡ Κυβέρνησις θέλει δώσῃ εἰς τοὺς ἐργολάβους τοῦλάχιστον δέκα μῆνητάς, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ὀφείλουν νὰ γυμνάζουν εἰς τὰ ἐργοστάσια τῶν.

Ἄρθρ. ΙΒ΄.

Ἡ Κυβέρνησις ὑπόσχεται νὰ προτιμήσῃ τοὺς ἐργολάβους μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὀκτῶ χρόνων εἰς πᾶσαν περὶ προάξεως ἢ ἐπεξεργασίας μετὰξῆς πρότασιν ἐπὶ ταῖς παρ' ἄλλων γενησομέναις προτάσεσι, καὶ διὰ τὰ μέρη περὶ ὧν ἐνδιαλαμβάνει ἡ παρούσα συνθήκη.

Ἄρθρ. ΙΓ΄.

Οἱ ἐργολάβοι θέλουν δώσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν καὶ πῆνηρωτὴν διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ ἀκριβῆ πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων, καὶ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου κατὰ τῶν ἐργολάβων, ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης συνθήκης.

Ἄρθρ. ΙΔ΄.

Οἱ κληρονόμοι τῶν ἐργολάβων θεωροῦνται καὶ κληρονόμοι

αὐτῶν εἰς τὴν παρούσαν συνθήκην μέχρις ἀποπληρώσεως τῶν ὀκτῶ ἐτῶν.

Ἄρθρ. ΙΕ΄.

Πᾶσα μετὰξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργολάβων τυχοῦσα διενέξις θέλει δικάζεσθαι διὰ διαιτητῶν κατὰ τοὺς περὶ ἀρετοκρυσίας καθεστῶτας Νόμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρ. (6 Νοεμβρ.) 1835.

Οἱ ἐργολάβοι
Κωνσταντῖνος Γεωργ. Δουρού-
της διὰ τὸν ἐαυτὸν μου,
Καὶ δυνάμει τοῦ ἐσωκλεί-
στου ἐπιτροπικοῦ, διὰ τὸν
Ἐμμ. Χ. Τζούγλον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν
Γρωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ.
Σ. ΡΩΣΣΕΤΟΣ.

Ὁ Ὑπουργ. Σύμβουλος τῆς
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ.
Κ. Ν. ΛΕΒΙΑΔΗΣ.

Ἐγκρίνεται ἡ ἀνωτέρω συνθήκη καθ' ὅλους τοὺς ὁρισμοὺς τῆς.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρ. (6 Νοεμβρ.) 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 212.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ εἰς ἐμὲ εὕρισκομένου ἐπιτροπικοῦ ἐγγράφου τούτου, τὸ ὁποῖον κατεχωρίσθη εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐγγράφων τοῦ εἰρηνοδικεῖου τούτου ὑπ' ἀριθ. 188 καὶ τὸ παρὸν ἀντιγράφων δίδεται πρὸς τὸν Κ. Ἐμμ. Χ. Τζούγλον κατὰ προσοικίαν αἰτησὴν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1835.

Ὁ Ἐπιτροπικὸς Γραφεῖον, ἐν ἐλλείψει Συμβολαιογράφου
Χ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 25

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 26.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Δεκεμβρίου.

— 0 —

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1839.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματοεισ ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, διὰ τὸ ἔτος 1839 προσδιορίζεται ὡς καὶ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν

1. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτά κατὰ κεφαλὴν

2. Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν

3. Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν

4. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

Ἴξαιροῦνται παντὸς φόρου

Α'. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων)

μίσθ, αλλά πληρώνεται ανά εν λεπτήν τὴν ὁκάν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐν τούτοις ἢ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάληψιν ἀπαιτούμενη μετακόμισις ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ δυσβάτων δρόμων.

*Ἄρθρ. 30.

Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε τοὺς μετακομίσει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ λαμβάνει τὰ ἐξόδα τῆς μετακομίσεως ἀπὸ τὸν φορολογούμενον.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος ἐπ' ἐκτιμήσει φορολογουμένων.

*Ἄρθρ. 31.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρῶδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου. Ἡ μετακόμισις τῶν φόρων τούτων γίνεται ἀπαρχλλάκτως ὡς τὰ γεννήματα.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φορολογουμένων.

*Ἄρθρ. 32.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, καὶ λοιπῶν προϊόντων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς εἶδη φορολογίαν, θέλει πληρωθῆ εἰς χρήματα ἐπὶ προηγουμένη ἐκτίμησει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον, ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρθεύσειν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τεσσάρτης τιμῆς τοῦ τόπου, ὅπου κεῖται· ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει· ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρευρεθῆ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ οἶνος ἦναι εἰς ληνοὺς, καὶ 10 ἡμερῶν, ὅταν εἰς κάδδους, ἀφ' ἧς ἔλαβε τὴν πρόσκλησιν τοῦ φορολογουμένου, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτίμησῃ τὸν μούστον, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον, καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς βουτσιὰ, ἐν δὲ ὁ μούστος κατετεθῆ ἤδη εἰς βουτσιὰ, ἡ ἐκτίμησις θέλει γενῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου. Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς κατασκευὴν οἴνου δεκατίζονται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὅποιον κεῖται ὁ ἀμπελὼν καὶ ἀποδίδονται εἰς εἶδη ἢ εἰς χρήματα, κατ' ἀρθεύσειν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθῆ πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλίων.

*Ἄρθρ. 33.

Αἱ ἐκτιμήσεις τῶν μὲν περιβολίων γίνονται ἐντὸς τοῦ Μαΐου καὶ Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ γρασιδίων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων ἀπὸ τὴν 15 Μαΐου μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου· αἱ δὲ τοῦ βαμβακίου, καπνῶν καὶ μποστάνων ἀπὸ τὰς 15 Αὐγούστου μέχρι τῶν 15 Σεπτεμβρίου· τῶν δὲ ἀμπελῶν ἀπὸ 15 Ἰουλίου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου, καὶ τοῦ μούστου ἡ καταμέτρησις ἀπὸ 15 Αὐγούστου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου.

*Ἄρθρ. 34.

Αἱ παρὰ τοῦ Νόμου διατεταγμέναι ἐκτιμήσεις γίνονται παρὰ δύο ἐκτιμητῶν εἰδημόνων διοριζομένων τοῦ μὲν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν, τοῦ δὲ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον. Διορίζεται δὲ συγχρόνως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου εἰς τρίτος ἐκτιμητὴς, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπιδικαιτητὴς, ἐν περιπτώσει διαφωνίας με-

ταξὺ τῶν δύο ἐκτιμητῶν. Ἄν δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν συμφωνήσουν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ, τότε διορίζεται οὗτος ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὀρίζεται καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

*Ἄρθρ. 35.

Ὁ παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητικοῦ διοριζόμενος τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς, εἴτε συμβιβάζῃ, εἴτε ἀποφασίσῃ, λαμβάνει ὡς ἀντιμισθίαν τῆς ἐργασίας του δέκα δραχ. τὴν ἡμέραν, πληρωνομένας ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου. Ἀλλὰ πᾶσα ἐκτίμησις ἀποπερατοῦται ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας ἀνυπερθέτως. Ἐὰν ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς ἀποπερατώσῃ διὰ μιᾶς πολλὰς ἐκτιμήσεις, λαμβάνει ὡς ἀντιμισθίαν δέκα δραχ. τὴν ἡμέραν, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ διανέμεται μεταξὺ τῶν διαφόρων φορολογουμένων.

*Ἄρθρ. 36.

Ὁ διοικητὴς ὑποδιοικητὴς ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἓνα ἢ καὶ πλειοτέρους εὐσυνειδήτους καὶ ἀξιοπίστους ἀνθρώπους, ὡς τρίτους ἐκτιμητὰς, πρὸ τῆς παρὰ τοῦ Νόμου ὠρισμένης προθεσμίας ἐκάστης ἐκτιμήσεως. Συγχρόνως προσκαλεῖ τὸν μὲν ἐνοικιαστὴν ἀμέσως, τοὺς δὲ φορολογουμένους διὰ τοῦ δημοτικοῦ παρέδρου, νὰ ἔχωσιν ἕκαστος ἕτοιμον τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἐκτιμητὴν, διὰ νὰ γενῆ, τυχούσης περιπτώσεως, ἐγκαίρως ἐναρξίως τῶν ἐκτιμήσεων, καὶ γίνεται πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ καὶ τῶν δύο ἐκτιμητῶν.

*Ἄρθρ. 37.

Ἐνοικιαστὰ καὶ φορολογούμενοι δύναται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκατὴσιν συμφωνίας, αἰτινες θεωροῦνται ἰσχυραὶ μεταξὺ τῶν μερῶν. Ἀλλ' αἱ τοιαῦται συμφωνίαι πρέπει νὰ ἦναι ἐγγραφοί, αἱ δὲ ἐκ τῆς ἀθετήσεως αὐτῶν διενέξεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητ. δικαστηρίων.

*Ἄρθρ. 38.

Ἄμα ἐξακριβιωθῆ τὸ ποσὸν τοῦ ἀποδοτέου φόρου, εἴτε διὰ μετρήσεως, ἢ ζυγίσεως τοῦ προϊόντος, κατὰ τὸ ἀρθ. 26, εἴτε δι' ἐκτιμήσεως, κατὰ τὰ ἀρθ. 29, 30 καὶ ἐπόμενα, ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ, ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες ἀντ' αὐτοῦ, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ὁ ἐνοικιαστὴς, ἢ, ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἐπιστάτης τῆς φορολογίας ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον καὶ δίδει αὐτὸ εἰς τὸν φορολογούμενον ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν δὲ τοῦ φόρου, εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς εἶδη, ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαιτέρον ἐγγράφον. Οἱ ἐνοικιαστὰ ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν περὶ τὰ τέλη Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου πεντακοσίων ἕως τριῶν χιλιάδων δραχμῶν.

*Ἄρθρ. 39.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἀπὸ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἐγγράφον ἀπόδειξιν θεωρεῖται ὡς ἄδικος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου.

*Ἄρθρ. 40.

Μετακόμισις τοῦ οἴνου, ἐλαίου, κουκουλοδεκάτων καὶ τῶν ῥητινοκατραμίων δὲν γίνεται, μήτε προμήθεια ἀποθήκης.

Άρθρ. 1.

Ο αριθμός των ἄχρι τοῦδε εἰκοσιπέντε Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπειῶν, συστηθεισῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1836 ἡμετέρου Διατάγματος, ἐλαττοῦται εἰς εἴκοσι.

Άρθρ. 2.

1) Ἡ οἰκονομικὴ Ἐπιτροπεὶα Ἀργολίδος περιλαμβάνει τὴν Ναυπλίαν, Ἄργος, Ἐρμιονίδα, Τροιζηνίαν καὶ Ὑδραν—ἔδρα τὸ Ναύπλιον

2) Ἡ τῆς Ἀρκαδίας, τὴν Μαντινείαν καὶ Κυνουρίαν—ἔδρα τὴ Τρίπολις

3) Ἡ τῆς Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς, τὴν Ἐπίδαυρον Λιμηρᾶν καὶ τὰς Πρασσιὰς—ἔδρα Μολάου

4) Ἡ τῆς Γορτυνίας, τὴν Γόρτυναν καὶ Μεγαλοῦπολιν—ἔδρα ἡ Καρίταινα.

5) Ἡ τῆς Μεσσηνίας, τὴν Μεσσήνην, Καλάμας, καὶ τὴν Μεθώνην—ἔδρα αἱ Καλάμαι

6) Ἡ τῆς Λακεδαιμόνος, τὴν Λακεδαιμόνα, ἐξαιρουμένης τῆς ὑπὸ στοιχ. 3 ἀναφερομένης Ἐπαρχίας καὶ τὴν Λακωνίαν—ἔδρα ἡ Σπάρτη

7) Ἡ τῆς Τριφυλίας, τὴν Τριφυλίαν καὶ Ὀλυμπίαν—ἔδρα ἡ Κυπαρισσία

8) Ἡ τῆς Ἠλείας, τὴν Ἠλιδά—ἔδρα ὁ Πύργος

9) Ἡ τῆς Ἀχαΐας, τὰς Πάτρας καὶ τὴν Αἰγιάλειαν—ἔδρα αἱ Πάτραι

10) Ἡ τῆς Κυναιθῆς—ἔδρα τὰ Καλάβρυτα

11) Ἡ τῆς Κορινθίας, τὴν Κορινθίαν, Σικυωνίαν—ἔδρα ἡ Κόρινθος

12) Ἡ τῶν Θηβῶν, τὰς Θήβας—ἔδρα αἱ Θῆβαι

13) Ἡ τῆς Λεβαδίας, τὴν Λεβαδίαν καὶ Λοκρίδα—ἔδρα ἡ Λεβαδία

14) Ἡ τῆς Φθιώτιδος, τὴν Φθιώτιδα καὶ Εὐρυτανίαν—ἔδρα ἡ Λαμία

15) Ἡ τῆς Αἰτωλίας, τὴν Ναυπακτίαν, τὸ Μεσολόγγιον καὶ Ἄγρινιον—ἔδρα τὸ Μεσολόγγιον

16) Ἡ τῆς Ἀκαρνανίας, τὴν Ἀκαρνανίαν—ἔδρα τὸ Ἀμφιλογικὸν Ἄργος

17) Ἡ τῆς Φωκίδος, τὴν Δωρίδα καὶ Παρνασίδα—ἔδρα ἡ Ἀμφισσα

18) Ἡ τῆς Εὐβοίας, τὴν Εὐβοίαν—ἔδρα ἡ Χαλκίς

19) Ἡ τῆς Σύρου, τὴν Σύρον, Ἄνδρον, Κύθον καὶ Τῆνον—ἔδρα ἡ Ἐρμούπολις

20) Ἡ τῆς Νάξου, τὴν Νάξον, Θήραν καὶ Μῆλον—ἔδρα ἡ Νάξος.

Άρθρ. 3.

Ἡ ὁροθεσία τῶν Ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἀπαρτίζουσι τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας, εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν ὁροθεσίαν τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ.

Άρθρ. 4.

Τὰ χρέη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας Ἀττικῆς ἀνατίθενται εἰς ἓνα ὑπουργικὸν Γραμματέα, ἐργαζόμενον ἐντὸς τοῦ γραφείου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ προσηρητημένον εἰς

τὰ διάφορα τμήματα. Ἡ θέσις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀττικῆς καταργεῖται.

Άρθρ. 5.

Εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον Νάξου ἀνατίθενται τὰ χρέη τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἁλατος καὶ τῆς ἐπιστάσεως τῆς Σμυρίδος, καταργουμένης τῆς ἰδιαιτέρας θέσεως τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀλαταποθήκης Νάξου καὶ τῆς Σμυρίδος, καθὼς καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἰδιαιτέρου βοηθοῦ τῆς ἀλαταποθήκης.

Άρθρ. 6.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅπου δὲν ἐδρεύουν, οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ προσκαλῆ τοὺς ἐκεῖσε διαμένοντας διοικητικοὺς ὑπαλλήλους πρὸς ἐκτέλεσιν οἰκονομικῶν ἔργων. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματεία θέλει ἔχει ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν Διοικητῶν ἢ Ὑποδιοικητῶν, αἵτινες θέλουν συμμορφοῦσθαι μετὰ τοὺς ὑπάρχοντας οἰκονομικοὺς Νόμους, τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς διαταγὰς τῆς εἰρημένης Γραμματείας.

Άρθρ. 7.

Τὰ χρέη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Βορείων Σποράδων ἀνατίθενται εἰς τὸν ἐν Λοκπέλῳ διαμένοντα ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου ἐπὶ τούτῳ θέλει δοθῆ εἰς αὐτὸν ἐπιμίθειον ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα.

Άρθρ. 8.

Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι εἶναι ἰσοβάθμιοι μετὰ ὑπουργικοὺς παρῶν, ἀλλ' ἔπονται εἰς αὐτούς. Ὁ μηνιαίος μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 230-δικασίας τριάκοντα συμπεριλαμβανομένων μετὰ τῶν γραφικῶν ἐξόδων καὶ τῶν τῆς περιόδου ἔχουν ἓνα γραμματέα, διοριζόμενον παρ' ἡμῶν, μετὰ μισθὸν 100 δραχμῶν.

Άρθρ. 9.

Καθῆκοντα τῶν γραμματέων εἶναι
 Α. Νὰ ἀντιβλέπων καὶ ἐκπληρῶσι τὰ γραφικὰ ἔργα τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν προσυπογραφομένων εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν αἰτιολογητέων περιπτώσεων, ἀπουσίας ὀφθάλμου, ἀσθενείας, ἢ ἄλλης ἐκτάκτου αἰτίας.

Β. Νὰ ἐκπληρῶσιν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν τὰ χρέη αὐτῶν, ἢ ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 10.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν διαμένει συνήθως εἰς τὴν διὰ τοῦ ἀριθ. 2 ὠρισμένην ἔδραν θέλουν δὲ μεταβαίνει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἀποτελοῦν μέρος τῆς δικαιοδοσίας των, ὅσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Άρθρ. 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1839 (4 Ἰαν. 1840.)

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 18 καί 19

(Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 'Οκτωβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί έγκρίσεως τής αίτησεως του έπί των Οικονομικών Γραμματέως Κυρίου Γ. Σπανιολάκη άφορώσης τήν από τής θέσεώς του άρρσιν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αποφασίζομεν και έγκρίνομεν τήν παρά του Ήμετέρου έπί των Οικονομικών Γραμματέως τής Έπικρατείας Κ. Γ. Σπανιολάκη περί τής από τήν θέσιν του άφέσεως αίτησιν, εύαρεστούμενοι συγχρόνως να έκφράσωμεν προς αυτόν τήν Ήμετέραν εύχαρίστησιν διά τόν κατά τήν διάρκειαν τής είς αυτόν έμπιστευθείσης άνωτέρω διευθύνσεως άποδεδειγμένον ζήλον και τήν προς τό συμφέρον τής ύπηρεσίας προθυμίαν του.

Έν Αθήναις, τήν 4 (16) 'Οκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΤΣ

—ο—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προσωρινής αναθέσεως τής διευθύνσεως τής έπί των Οικονομικών Γραμματείας είς τόν έπί τής Δικαιοσύνης Γραμματέα Κύριον Α. Παΐκον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απεφασίσχμεν να διατάξωμεν και διατάττομεν τά εξής:

Άρθρ. 1.

Η προσωρινή διεύθυνσις τής Γραμματείας των Οικονομικών ανατίθεται είς τόν Ήμέτερον έπί τής Δικαιοσύνης Γραμματέα τής Έπικρατείας Κύριον Α. Παΐκον.

Άρθρ. 2.

Ο Ήμέτερος έπί των Στρατιωτικών Γραμματέως τής Έπικρατείας έπιφορτίζεται τήν προσυπογραφήν και δημοσίευσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις, τήν 4 (16) 'Οκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 'Οκτωβρίου

ΝΟΜΟΣ

Περί διαιτητών παρά τή μικτή έπιτροπή.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έπί τή προτάσει των Ήμετέρων έπί του Βασ. Οίκου και

έπί των Έξωτερικών και έπί τής Δικαιοσύνης Γραμματέων τής Έπικρατείας, θεωρούντες ότι τό άρθρον 21 του από 26 'Ιουνίου (8 'Ιουλίου) 1836 Νόμου καθίστησιν άποκλειστικώς ένα των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου τής Έπικρατείας έπιδαιτητήν είς τάς έν τή μικτή έπιτροπή μεταξύ των Έλληνικών και Όθωμανικών μελών αυτής περί τήν άπόφασιν των ύποδίκων ύπαθέσεων συμβαινούσας διχοψηφίας θεωρούντες ότι, κωλυμένων συγχρόνως των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου τής Έπικρατείας δι' άσθένειαν, ή άπουσίαν, ή δι' άλλο τι κώλυμα, ματαιούται ό σκοπός του Νόμου και βλάπτονται ούσιωδώς των δικαζομένων τά συμφέροντα.

Θεωρούντες, ότι προς εύκολίαν και έπίτευσιν των έργασιών τής μικτής έπιτροπής, συμφέρει να λαμβάνωνται προς διάλυσιν τής διχοψηφίας, ή και ως άπλά μέλη αναπληρωτικά και άλλοι εκ των άνωτέρων δημοσίων ύπαλλήλων του Κράτους. Λαβόντες και τήν γνώμην του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, άπεφασίζομεν και διατάττομεν τά εξής:

Άρθρ. 1.

Παρεκτός των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, εξ ών, κατά τό άρθρον 21 του από 26 'Ιουνίου (8 'Ιουλίου) 1836 Νόμου, λαμβάνεται άποκλειστικώς, έράπαξ διοριζόμενος, ό προς διάλυσιν τής μεταξύ των μελών τής μικτής έπιτροπής, συμπεσούσας διχοψηφίας, έπιδαιτητής, δύναται να διορισθί. παρά αυτή κατά τόν αυτόν τρόπον, έράπαξ δηλαδή, και πας των άνωτέρων διοικητικών και δικαστικών ύπαλλήλων.

Είς τους άνωτέρους δικαστικούς ύπαλλήλους δύναται ώσαύτως να ανατεθώσι και έργα αναπληρωτικού μέλους τής μικτής έπιτροπής.

Άρθρ. 2.

Ός προς τόν κατά τό προηγούμενον άρθρον διορισθέν δικαστικού τινος ύπαλλήλου τροπολογείται παρά του παρόντος Νόμου τό άρθρον 276 του δικαστικού οργανισμού.

Άρθρ. 3.

Οι Ήμέτεροι έπί του Βασ. Οίκου και έπί των Έξωτερικών και έπί τής Δικαιοσύνης Γραμματείας τής Έπικρατείας έπιφορτίζονται τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Νόμου.

Έν Αθήναις, τήν 4 (13) 'Οκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 'Οκτωβρίου

—ο—

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διευθύνσεως τής Γραμματείας των Οικονομικών και περί συστάσεως ιδιαιτέρου Οικονομικού Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σκοπόν έχοντες να τελειοποιήσωμεν τόν οργανισμόν διαφόρων κλάδων τής Οικονομικής ύπηρεσίας, και θεωρούντες κατάλληλον να συστήσωμεν παρά τώ προϊσταμένω τής Ήμετέρας έπί των Οικονομικών Γραμματείας ιδιαίτερον Συμβούλιον διά τήν συζήτησιν διαφόρων σπουδαίων οικονομικών άντικειμένων, άκούσαντες τήν γνώμην του Ήμετέρου Συμβουλίου τής Έπικρατείας, άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τά εξής.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού Διευθυντού τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν

Ἄρθρ. 1.

Διευθυντὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὸν μέχρι τοῦδε Ἐλεγκτὴν τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Κύριον Γ. Καρχιαννόπουλον Τισαμενόν, ἐφαρμοζομένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος ὀργανικοῦ Διατάγματος περὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς εἰρημένης Γραμματείας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία συστηθέντος ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν

Ἄρθρ. 1.

Μέλη τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας συστηθέντος ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, τὸν Ὑπουργικὸν Πάρεδρον Κύριον Ἰωάννην Σουτζον, μέχρι τοῦδε Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὸν μέχρι τοῦδε Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἀργολίδος Κύριον Ἰω. Βιζούλαν μὲ βαθμὸν, τίτλον καὶ μισθὸν Ὑπουργικοῦ Παρέδρου.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 23.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διαμετακομίσεως ἐμπορίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου (2 Νοεμβρ.) ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἐπιτρέπομεν, αἱ πρὸς διαμετακομίσειν διωρισμέναι πραγματεῖαι, αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως νὰ μετακομίζωνται ὡς τοιαῦται εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ τῆς Ὑψιλίδος εἰς Λαμίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

2. Ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως νὰ εἰσερχῶνται ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ μέρη διὰ τῆς Λαμίας πραγματεῖαι, χάριν διαμετακομίσεως, καὶ νὰ μεταφέρονται αὗται εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, ὅθεν ἀκολούθως νὰ ἐξάγωνται ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.

3. Αἱ περὶ ὧν λόγος πραγματεῖαι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ νενομισμένον δικαίωμα τῆς διαμετακομίσεως, (§. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 1018 ΙΔ'. Ψηφίσματος) τὸ ὅποιον θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 (ἐφημ. Κυβερν. ἀριθ. 3 καὶ ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρ. 1838) Ἡμετέρων Ἀποφάσεων. Ὅταν δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην περίπτωσιν καταναλίσκωνται ἐντὸς τοῦ Κράτους, θέλουν καθυποβληθῆ προσέτι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου δικαίωματος τῆς εἰσαγωγῆς.

4. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἀνάλογα μὲ τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Μαΐου ε. ε. (ἐφημ. τῆς Κυβερν. ἀριθ. 22) Ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκριθέντα μέτρα.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρ. (4 Νοεμβρ.) 1839.

ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Διευθυντής

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 24.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Παῖκον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀροῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν 18 (30) Ὀκτωβρίου τ. ε. ἐπεφορτίσαμεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας μὲ ἀποστολὴν ἑκτακτον διὰ Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ διαρκεῖα καιροῦ ἀπροσδιόριστου, ἀναθέτομεν ἤδη τὴν διεύθυνσιν ταύτης τῆς Γραμματείας ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα Κύριον Α. Παῖκον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Νοεμβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

οχρεώτητος τῶν ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, ἐκτὸς ἂν τὸ μὴ ἀξιόχρεων τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καὶ ἂν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ ἤθελε προκύψει ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας ὀφείλουσιν νὰ ὑπογράψουν ἀμφοτέρωθεν, ὁ τε πλειστηριαστής καὶ ὁ ἐγγυητὴς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὁποῖα ἐπικυροῦνται παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ πρακτικὰ πάσης δημοπρασίας ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ ὁποῖα ἂν ὑπάρχουν ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις τύπων, ἀκυροῦ τὰς δημοπρασίας.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπιкарπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὄρυζιων, κουκουλιῶν, ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαιροῦνται ἐκ τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαίτερος κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπι τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς μόνον ὅπου διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ εἶδους, πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τοὺς φόρους τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἀλλ' ἡ συμπεριλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὀρισθῆ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Ἡ ἐπι τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία δύναται νὰ διατάξῃ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, παρὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, τὴν δημοπράτησιν τῶν ἐξαιρουμένων εἰδῶν, ἂν τοῦτο κριθῆ συμφορώτερον. Τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ τῶν βλακνοκηκιδίων θέλει κανονίσει ἰδιαίτερον διάταγμα.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων συνενικιάζεται μετὰ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἐντὸς τῶν ὁρίων, τῶν ὁποίων κείνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι. Περὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων καὶ τῆς ἐπιкарπίας τῶν διαλελυμένων, θέλει διατάξῃ τὰ θέοντα ἢ ἐπι τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 23.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ δεκάτου καὶ τῆς ἐπιкарπίας θέλουσιν πληρῶσαι τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου εἰς ἑξ ἰσας δόσεις.

- Τὴν 1 Σεπτεμβρίου,
 - » Ὀκτωβρίου,
 - » Νοεμβρίου,
 - » Δεκεμβρίου,
 - » Ἰανουαρίου καὶ
 - » Φεβρουαρίου
- ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρ. 24.

Τὰ ἐνοίκια τῶν ἐλαιῶν θέλουσιν πληρωθῆ εἰς τρεῖς ἰσας δόσεις.

- Τὴν 1 Δεκεμβρίου,
 - » Ἰανουαρίου,
 - » Φεβρουαρίου
- τοῦ ἐπομένου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἐπιχρεώσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐναλλάξ.

Ἄρθρ. 25.

Ἄμα ἀναγνωρισθῆ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νὰ μεταβῆ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία διὰ νὰ παρευρεθῆ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξὶς τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 26.

Ὁ φορολογούμενος ὅστις φωραθῆ ὅτι συνεκόμισε λαθραίως ἢ

ἐκρυψε προϊόντα διὰ νὰ ὑπακρύψῃ τὸν νόμιμον φόρον, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου φόρου· ἀλλὰ περὶ τούτου εἶναι ἀνάγκη ὁ ἀνακαλύψας ἐνοικιαστὴς νὰ συλλέξῃ ἀπογρώσας ἀποδείξεις καὶ νὰ συντάξῃ πρόχειρον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὸ ἀρμοδίον διοικητικὸν δικαστήριον διὰ νὰ ἐπιβληθῆ ἡ ποινή. Τα περαιτέρω θέλουσιν διαταχθῆ κατὰ τοὺς τύπους τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 Νόμου, περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 27.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα, ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἀδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐκν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὔρεθῆ εἰς τὸ χωρίον. Ἐάν δὲν εὔρεθῆ παρῶν, εἰδοποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐναρξέως τῶν ἀλωνίων, διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ νὰ καρπολογήσῃ.

Ἄρθρ. 28.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος φορολογουμένων ἐπὶ καταμετρήσει ἢ ζυγίσει. Τὸ ποσὸν τοῦ ἀποδοθησομένου δεκάτου καὶ τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐξακριβοῦται ὡς ἀκολούθως.

α. Τὰ μὲν ἀσταχυοφόρα γεννήματα φορολογοῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων· ἡ ῥόβη, λαθούρια καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν νὰ ἀφίνουσιν εἰς δεμάτια, φορολογοῦνται κατὰ θημωνίαν, ἢ εἰς δεμάτια.

β. Τὸ δε καλαμβόκιον ἐπίσης μετράται διὰ κοιλοῦ ἀφ' οὗ ἀλωνισθῆ.

γ. Ὁ πρώτος ἀραβόσιτος μετράται εἰς κώνους (λουμπούκια) διὰ κορινίων καὶ δεκατίζεται. Ὁ ὄψιμος ἀραβόσιτος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκολουθοῦν τρόπον. Πρῶτον, βάλλεται εἰς κοφίνα διὰ νὰ μετρηθῆ, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφίνου μετὰ τὰς σφραγίδας τοῦ δημαρχοῦ, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται παρὰ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐνοικίου παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίσῃ ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ, συγκαταθέσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἄμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταζηρανθῆ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων.

δ. Τὰ ὄσπρια, καθὼς ὄρυζιον, κίμων, σήσαμον κτλ. δεκατίζονται ζηρὰ μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον.

ε. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἐλαιον, εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἢ εἰς ἐλαίας, ἀφ' οὗ ἀλατισθῶσιν, ὅταν χρησιμεύουν διὰ φαγί.

ς. Τὰ σῦκα τῆς Μεσσηνίας ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ παράλιον.

ζ. Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγκάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου ὑπάρχουν ἰδιαίτεροι μάγκανοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος, ἐπὶ ἐκτιμήσει, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

η. Ἡ ῥητίνη καὶ τὸ κατράμι ἐπίσης ζυγίζονται καὶ ἀποδίδονται εἰς εἶδος.

Ἄρθρ. 29.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ὑπὸ τὰ στοιχ. α. β. γ. καὶ δ. τοῦ ἀρθροῦ 26 προϊόντων, ὅταν λαμβάνωνται εἰς εἶδη, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν, ἐντὸς τοῦ χωρίου, ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ ἡ κοινότης εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀποθήκην, περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὄχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλ' εἰς κοπανισμένον καρπὸν. Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσει ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, πέντε ὥρας μακρὰν, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας ὀφείλει μὲν ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακο-

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περί είσπραξέως διά λογαριασμόν του δημοσίου.

Άρθρ. 41.

Όταν τ' αποτελέσματα των κατά χωρία ή των ένωτικων δημοπρασιων δέν φθάσωσιν ή δέν υπερβούν τον ελάχιστον όρον, ή επί των Οικονομικων Γραμματεία διατάττει την είσπραξιν διά λογαριασμόν του δημοσίου, όταν τούτο κρίνη συμφωρότερον, διορίζουσα τους αναγκαίους υπαλλήλους.

Άρθρ. 42.

Οί φορολογούμενοι υπόκεινται ως προς τόν δημοσίον εις τάς αυτάς υποχρεώσεις εις άς υπόκεινται και ως προς τους ένοικιαστάς, και προσέτι εις δέκα ώρων μετακόμισιν των φόρων των άρθρ. 26 και 27.

Άρθρ. 43.

Η επί των Οικονομικων Γραμματεία θέλει δώσει τάς αναγκαίας οδηγίας, τύπους και πίνακας εις τον Οικονομικόν Επίτροπον και τους Επιστάτας, όσον διά την εξακριβωσιν των φόρων, όσον και διά την απόδοσιν και την εις χρήματα πληρωμήν αυτών.

Άρθρ. 44.

Ο κατά τόν άρθρ. 32. παρά του ένοικιαστου διοριζόμενος εκτιμητής θέλει διορίζεσθαι παρά του Οίκου. Επίτροπου και ήρχιζεσθαι ένώπιον αυτού ή δέ τρίτος, έν περιπτώσει διαφωνίας, διορίζεται πάντοτε διά του διοικητου ή Υποδιοικητου, και πληρώνεται, κατά τά έν τω άρθρω 32 και 33 ώρισμένα. Το πρωτόκολλον της εκτιμήσεως, πριν υποβληθή εις τον τρίτον όριστικόν εκτιμητήν, θέλει υποβληθή εις τον Οικονομ. Επίτροπον, όστις θέλει κάμει επ' αυτού τάς αναγκαίας παρατηρήσεις.

Άρθρ. 45.

Οί φορολογούμενοι δύνανται να κρατήσωσι τους εις είδη φόρους των εκφράζοντες την περί τούτου θέλησιν των δι' επισήμου αναφοράς προς την επί των Οικονομικων Γραμματεία και προτείνοντες την τιμήν εις ήν τοίς συμφέρει να τους κρατήσωσι. Καθ' όσον δέ άφορά τά εις εκτίμησιν υποκειμένα είδη (άρθρ. 32.) ό φόρος θέλει προσδιορισθί κατά την έν τω ειρημένω άρθρω και τοίς έπομένοις διαγεγραμμένον τρόπον.

Άρθρ. 46.

Η Γραμματεία των Οικονομικων λαμβάνουσα υπ' όψιν τόν συμφέρον του δημοσίου ταμείου και τάς ανάγκας των φορολογουμένων, θέλει αποδεχθί την πρό αυτών προτεινομένην τιμήν, ή προτείνει εις αυτούς άνωτέραν, ήτις δέν θέλει είσθαι εις κάμμίαν περίπτωσιν κατωτέρα της τρεχούσης τιμής.

Άρθρ. 47.

Έν περιπτώσει μη άποδοχής των φορολογουμένων ή επί των Οικονομικων Γραμματεία θέλει προτείνει την διά δημοπρασίας διάθεσιν αυτών.

Άρθρ. 48.

Ο επί των Οικονομικων Γραμματείας τή Έπικρατείας να δημοσιεύσιν και εκτελέσιν τον παρόντα Νόμον.

Έν Αθήναις, την 27 Απριλ. (9 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΗΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 9.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Μαΐου.

— 0 —

Ν Ο Μ Ο Σ

Περί συμπληρώσεως τινων διατάξεων άφορωσων την διεκδικήσιν ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τή προτάσει του Ημετέρου επί των Οικονομικων Γραμματείας της Έπικρατείας, έχοντες υπ' όψιν τά των 27 Σεπτεμβρίου (9 Οκτωβρ.) 1833, 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835, και 23 Οκτωβρίου (4 Νοεμβρίου) 1836 περί όργανισμού του Έλεγκτικου Συνεδρίου και του Συμβουλίου της Έπικρατείας Διατάγματα παρατηρήσαντες ότι τόν άρθρον 22 του ειρημένου από 27 Σεπτεμβρ. (9 Οκτωβρ.) 1833 Διατάγματος, τόν όποιον δίδει εις τον γενικόν επίτροπον της Έπικρατείας παρά τω Έλεγκτικω Συνεδριω και εις τους υπολόγους τόν δικαίωμα να καταφύγωσιν εις τόν Συμβούλιον της Έπικρατείας, κατά των αποφάσεων του Έλεγκτικου Συνεδρίου, διά τάς τυχόν έν αυταίς παραβάσεις των τύπων ή του Νόμου, ή και της εφαρμογής του, δέν έρμηνεύθη κατά την άληθήν αυτού έννοιαν, άποδοθείσας εις τόν Συμβούλιον της Έπικρατείας ουχί άκυρωτικής δύναμει, αλλά έρετσειού εξουσίας, τούτο δέ, διότι τόν καταστατικόν του Συμβουλίου της Έπικρατείας Διατάγμα παραπέμπει τά προς εκτέλεσιν των τοιούτων δικων εις τους πρό έρέται διαγεγραμμένους δικαστικούς τύπους, ότι αν και άρθρα πινά της διαδικασίας των έρετων μένον άνεφαρμυστα εις δικαστήριον έχον εξουσίαν άκυρωτικήν, μ' όλον τούτο ή περί εφαρμογής της διατάξεως δέν έδύνατο ν' άνατρέψη την ρητήν περί άρμολογίας έννοιαν του 22 άρθρου, τόν όποιον την εξέτασιν μόνον των περι τους τύπους και τον Νόμον και την εφαρμογήν αυτού παραβάσεων ανατιθεν εις τόν Συμβούλιον του Κράτους, τόν κατέστησεν άκυρωτικήν μόνον άρχήν, δέν επέτρεψε δέ και την του πραγματικου μέρους των αποφάσεων του Συνεδρίου εξέτασιν, τόσω μάλλον, όσον τόν περί Συμβουλίου της Έπικρατείας Διατάγμα προς εκτέλεσιν του ειρημένου άρθρου γενόμενον, δέν ήδύνατο κατά τους κανόνες της έρμηνευτικής (και αν ήθελεν υποταθί ότι υπήρξε μεταξύ τούτου και εκείνου δυσσυμβίβαστός τις έναντιότης), να θεωρηθί ως έχον σκοπόν ν' άνατρέψη τούτο σιωπηλώς χωρίς να προσθέσιν τι περί του πραγματικου μέρους των αποφάσεων του Συνεδρίου, ένω ρητώς παραπέμπει εις τόν περί ου ό λόγος άρθρον παρατηρούντες τέλος, ότι είναι ανάγκη να συμπληρωθώσιν και άλλαι τινές διατάξεις, άφορωσαι την περί των τοιούτων δικων διεκδικήσιν ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας ακούσαντες την γνώμην του Συμβουλίου της Έπικρατείας, άπερκαίταμεν και διατάττομεν τά εξής.

Άρθρ. 1.

Η εις τόν Συμβούλιον της Έπικρατείας χορηγομένη εξουσία του να εξέτάζη και να κρίνη τάς αποφάσεις του Έλεγκτικου Συνεδρίου ως προς την παράβασιν των τύπων και του Νόμου ή της εφαρμογής του, δέν εκταίνεται και εις την του πραγματικου μέρους αυτών εξέτασιν.

Άρθρ. 2.

Η έν τω Συμβυλίω της Έπικρατείας διαδικασία θέλει είσθαι όμοιόμορφος με την του Αρείου Πάγου, εκτός της δημοσιότητας των συζητήσεων, και των έν τω παρόντι Νόμω ρητώς διατεταγμένων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί αποπέμφσεως του Θ. Καίρη εις τὸ κατὰ τὴν Σκιάθον διατηρούμενον κοινοδικὸν μοναστήριον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ὁποίαν διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἐξέφρασεν εἰς Ἡμᾶς ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος καὶ τὰ Σεβασμιώτατα μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 8,144—8,145 ἀναφορὰν τῶν καὶ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 29,679 ἐκθεσιν τῆς διακληρωθείσης Ἡμετέρας Γραμματείας, ἐγκρίνομεν ἢ ἀναβληθῆ μὲν πρὸς τὸ παρὸν ἢ ἐκτέλεσις τῆς κατὰ τοῦ Θ. Καίρη ἐπενεγκθείσης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ ἀποσταλῆ δὲ οὗτος εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκιάθον διατηρούμενον κοινοδικὸν μοναστήριον, ὥστε νὰ τῷ δοθῆ καιρὸς εἰς τὸ νὰ μεταμεληθῆ καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν ἀφ' ἧς ἀπεπλανήθη.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρ.) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαίδευσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Βασ. Γραμματείας ἀπὸ 11 Νοεμβρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 31654 δημοσιεύεται ἀπόσπασμα τοῦ ἀπὸ 6 (18) Ἰανουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἐγκρίσεως τῆς μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ τῶν Κ. Δουρούτη, Τζούγλου καὶ Βάλβη συμφωνίας, ἀφορώσης τὴν εἰσαγωγὴν μεταξουργικῶν μηχανῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δίδομεν τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν εἰς τὴν καθυποβληθείσαν διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου (10 Νοεμβρίου) π. ε. συνθήκην μετὰ τῶν Κυρίων Δουρούτη καὶ Τζούγλου, καθὼς καὶ μετὰ τοῦ Κ. Βάλβη περὶ εἰσαγωγῆς βελτιωμένων μεταξουργικῶν μηχανῶν, μετὰ τὰς τροπολογίας ὅμως τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 14 τῆς συνθήκης, ὅτι τὸ ἐνοίκιον διὰ τὸ 1836 νὰ πληρωθῆ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ πολὺ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τούτου, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει παρέξει εἰς τοὺς ἐργολάβους κάθε ὑπεράσπισιν, καὶ κάθε δικαίαν καὶ δυνατὴν βοήθειαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Ἰανουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν.

—ο—

Ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον

Ἀριθ. 590.

Δυνάμει τῶν ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 2687, 6111, 6147 Βασ. Ἀποφάσεων, ὁ Ὑπουργικὸς Σύμβουλος Κ. Ν. Λεβίδης ἀπὸ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὁ ὑπουργοπάρεδρος Κ. Σ. Ῥωσ- (ΕΤΟΣ 1839.)

σέτος ἀπὸ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ ἰδιῶται Κ. Κωνσταντ. Γεωργίου Δουρούτης καὶ Ἐμμαν. Χ. Τσοῦγλος ἐσυμφώνησαν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. Α'.

Ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τοὺς Κ. Κωνστ. Γεωργίου Δουρούτην καὶ Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλον τοὺς ἐκ τῶν κουκουλιῶν τῶν Νομῶν Μεσσηνίας, Λακωνίας, Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας, ἐκτὸς τῆς Διποταμίας καὶ Κυναΐθης, κατὰ τὴν σημερινὴν των ὁροθεσίαν, ἐγκλητικὸς φόρος δι' ὀκτὼ χρόνους, λογιζομένου ἀπὸ ἀ. Ἀπριλίου 1836.

Τὸ ποσὸν τοῦ δι' αὐτοὺς πληρωθησομένου εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἐνοικίου θέλει προσδιορισθῆ κατόπιν ὡς βάσις θέλει ληρῆθῆ τὸ ἐφεινὸν εἰσόδημα τοῦ Κράτους ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς φόρους, διὰ δὲ τοὺς τελευταίους τέσσαρας χρόνους θέλει γίνεαι αὐξήσις δέκα τοῖς ἑκατόν. Τὸ συμφωνηθησομένον ἐνοίκιον θέλει πληρῶνεσθαι κατ' ἔτος εἰς δύο δόσεις κατὰ τὸν Αὐγουστον καὶ Δεκέμβριον. Τὸ ἐνοίκιον τοῦ πρώτου ἔτους 1836 θέλει πληρωθῆ τὸ πολὺ εἰς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους. Συγχρόνως θέλουν παραχωρηθῆ εἰς τοὺς ΚΚ. Κωνστ. Γ. Δουρούτην καὶ Ἐμ. Χ. Τσοῦγλον αἱ ἐθνικαὶ συκαμινομωρέαι τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος διὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα τῶν ὀκτὼ ἐτῶν. Τὸ ἐνοίκιον θέλει προσδιορισθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὄρου τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον ἀπέλαυσε τὸ δημόσιον κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834, 1835 καὶ θέλει πληρῶνεσθαι κατ' ἔτος τὴν ἀ. Δεκεμβρίου.

Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ καλλιεργῶσι τὰ δένδρα ταῦτα, καὶ τοὺς εἶναι ἀσφρῶς ἀπηγορευμένον νὰ κόψωσι δένδρα ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· καὶ ἂν ἤθελε γενῆ χρεία νὰ ἐκκοπῆ ξηρὸν τι δένδρον, πρέπει νὰ φυτεθῆ εὐθὺς ἄλλο εἰς τὸν τόπον του.

Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ φυτεύσωσι ἐνδιαστήματα τῶν ὀκτὼ ἐτῶν τοῦλάχιστον πέντε χιλιάδας συκαμινομωρέας ἐπὶ ἐθνικῆς ἀκαλλιεργήτου γῆς, καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐποχῆς τοῦ προνομίου νὰ παραδώσωσι εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ τρία πέμπτα ἐξ αὐτῶν ἀνευ τινὸς ἀπαιτήσεως ἀποζημιώσεως, τὰ δὲ λοιπὰ δύο πέμπτα νὰ τὰ κρατήσωσι ὡς ἰδιοκτησίαν των. Αἱ εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραδοθησομέναι συκαμινομωρέαι πρέπει νὰ ἦναι τοῦλάχιστον τριῶν ἐτῶν ἡλικίας. Δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται δὲ νὰ φυτεύσωσι εἰς κάθε στρέμμα ὀλιγώτερον τῶν τριάκοντα δένδρων.

Ἄρθρ. Β'.

Οἱ ΚΚ. Δουρούτης καὶ Τσοῦγλος θέλουν ἔχει κατὰ τὰ ἀνω ῥηθέντα μέρη δικαίωμα ἀποκλειστικὸν εἰσαγωγῆς καὶ συστάσεως μαγκάνων διὰ τὸ κατὰ τὸν Γαλλικὸν ἢ Ἰταλικὸν τρόπον κλώσιμον τῶν κουκουλιῶν. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι διὰ τοῦ προνομίου τούτου δὲν ἐμποδίζεται εἰς τινὰ ἢ χρήσις τῶν ἤδη συνειρηζομένων εἰς τὸν τόπον μαγκάνων ἢ ἄλλων τοιούτων μικρῶν ἐργαλείων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν δουλεύουν πλείοτεροι τῶν τριῶν ἀνθρώπων. Τὰ ὀκτὼ ἔτη τοῦ προνομίου λογιζονται ἀφ' ἧς ἔμβουν εἰς κίνησιν οἱ μάγκανοι τῶν ἐργολάβων. Διὰ τὴν κίνησιν ταύτην ταῖς δίδεται ὅμως ἀνυπέβλητος προθεσμία μέχρι 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, τὸναντίον παύει τὸ προνόμιον.

Ἄρθρ. Γ'.

Εἰς τοὺς Κ. Κ. ἐργολάβους θέλουν χορηγηθῆ διὰ τὰ ἐργοστάσια των καὶ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὰ καταστήματα αἱ ἀναγκαῖαι ἐθνικαὶ γαῖαι, κατὰ τὴν ἐκλογὴν των. Παρελθούσης ὅμως τῆς προθεσμίας τῶν ὀκτὼ ἐτῶν θέλουν πληρώσει εἰς τὸ ταμεῖον, τὴν τιμὴν τῆς γῆς κατὰ τὴν γενησομένην ἀμφοτέροθεν ἐκτίμησιν πρὸ τῆς παραχωρήσεως εἰς αὐτούς.

Ἄρθρ. Δ'.

Εἰς τοὺς ἐργολάβους συγχωρεῖται νὰ ἔχουν τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἐθνικῶν ὑδάτων καθ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ γενῆ χωρὶς 4.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 6. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαρτίου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ των Κυβερνήσεων του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Ελλάδος και του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Σαρδηνίας περί αμοιβαίας ακυρώσεως των επί της εξαγωγής των υπάρχοντων και λοιπών δικαιωμάτων, υπογραφείσα εν Αθήναις την 22 Δεκεμβρίου 1838 (3 Ιανουαρίου 1839), και ανταλλαχθείσα επίσης την 7 Φεβρουαρίου 1839.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεί ότι.

Η επομένη διακήρυξις αφοράσα την συνθήκην την περί αμοιβαίας ακυρώσεως των επί της εξαγωγής των υπάρχοντων δικαιωμάτων κτλ. μεταξύ των Επικρατειών της Α. Μ. του Βασιλέως της Ελλάδος και της Α. Μ. του Βασιλέως της Σαρδηνίας αφού ανταλλάχθη με έτεραν όμοίαν της Κυβερνήσεως της Α. Μ. του βασιλέως της Σαρδηνίας μηνολογουμένην την 7 Φεβρουαρίου ν. ε. 1839, δημοσιεύεται διά της παρούσης Έλληνιστί και Γαλλιστί.

Εν Αθήναις, την 6 Μαρτίου 1839.

Ο επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματέυς της Επικρατείας.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Αί Κυβερνήσεις της Ελλάδος και της Σαρδηνίας κοινή γνώμη άποφασίσασαι να εύκολύνουν την άπο της μιās εις την άλλην Επικράτειαν μεταβίβασιν των υπάρχοντων, όσα ήθελον ανήκει εις τους υπηκόους αμφοτέρων των μερών και ν' ακυρώσωσιν επί τούτω μεταξύ των δύο Επικρατειών τās εισπράξεις τās γνωστάς υπό τό όνομα «δικαίωμα εις τό κληρονομείν του ξένου» (droit d'aubaine) δικαίωμα επί της εξαγωγής των υπάρχοντων (droit de détraction) φόρος μεταναστεύσεως (impôt d'émigration) και άλλας τοιαύτας, έσυμφώνησαν εις τά έφεξής άρθρα.

*Άρθρ. 1.

Άπασαι αί εισπράξεις, οίον δικαίωμα εις τό κληρονομείν τους ξένους (droit d'aubaine) δικαίωμα επί της εξαγωγής των υπάρχοντων (droit de détraction) και άλλαι τοιαύται, έμπεριεχομένου εις αυτάς και του φόρου της μεταναστεύσεως ((impôt d'émigration) τείνουσαι εις φορολογίαν των μεταβιβαζομένων άπό μιās εις άλλην Επικράτειαν υπάρχοντων, είναι και μένουσιν αμοιβαίως ακυρωμένοι μεταξύ των Επικρατειών της Ελλάδος και της Σαρδηνίας.

*Άρθρ. 2.

Κατά συνέπειαν τούτου οί υπήκοοι έκαστέρας των δύο Κυβερνήσεων δύνανται να εξαγωγήσιν έλευθέρως και χωρίς να εισπράττηται επί τούτω κανείς φόρος, τά υπάρχοντα όλα, όσα ήθελον άποκτήσει εντός της Επικρατείας της έτέρας κατά δικαίωμα είτε κληρονομίαις, είτε δωρεάς, είτε ανταλλαγής, είτε καθ' όποιονδήποτε άλλο δικαίωμα.

*Άρθρ. 3.

Διά των άρθρων τούτων έννοούνται ούχι μόνον αί εισπράξεις και άλλαι τοιούτου είδους φορολογίαι, όσαι άποτελοϋσι μέρος των δημοσίων προσόδων, αλλά και όσαι άχρι τουδε ήθελον επιβάλλεσθαι άπό μερους έπαρχιών, πόλεων, δικαιοδοσιών των, συντεχνιών ή κοινοτήτων.

*Άρθρ. 4.

Έξαιρούνται των άρθρων τούτων εισπράξεις όποιαιδήποτε προς όφελος είτε της Κυβερνήσεως, είτε συντεχνιών, είτε ιδιω-

CONVENTION

Conclue entre les Gouvernements de Grèce et de Sardaigne pour l'abolition des droits connus sous le nom de droit d'aubaine, de détraction ect. ect. Signée à Athènes le 22 (3) Decembre 1838 et échangée Janvier 1839.

Les gouvernemens de Grèce et de Sardaigne ayant déterminé d'un commun accord de favoriser la translation des biens échus à leurs sujets respectifs dans leur dominations et d'abolir à cet effet entre eux les droits connus sous le nom de droits d'aubaine, droit de détraction, d'impôt, d'émigration et autres semblables sont convenus des articles suivans:

Art. 1.

Tout droit d'Aubaine, de détraction et autres semblables, y compris aussi l'impôt d'émigration, ayant pour objet d'imposer les biens qui d'un Etat seraient transportés dans l'autre, sont et demeurent réciproquement supprimés entre les Etats de Sa Majesté le Roi de Grèce et ceux de S. M. le Roi de Sardaigne.

Art. 2.

En conséquence les sujets de chacune des deux puissances contractantes pourront librement et sans payer aucun droit, exporter tous les biens qu'ils auront acquis dans les possessions de l'autre, soit à titre de succession, de donation, d'échange ou autres quelconques.

Art. 3.

Ces dispositions s'appliquent non seulement aux droits et autres impositions de ce genre qui font partie du revenu public, mais aussi à ceux qui jusqu'à présent pourraient avoir été perçus par quelques provinces, villes, juridictions, corporations ou communes.

Art. 4.

Sont exceptés de ces dispositions tous prélèvements, soit au profit du gouvernement, soit au bénéfice de corporations ou de particuliers, qui sont ou seront par la suite prélevés sur les héritages, à tout autre titre que celui d'exportation, et auxquels sont et seront soumis les indigènes et les étrangers.

Art. 5.

Les stipulations portées par les articles précédens sortiront leur effet, à dater du jour où les ratifications de cette déclaration auront été échangées. Néanmoins dans le but de faire jouir au plus tôt possible les sujets des deux parties contractantes des avantages qu'elle doit leur procurer, il a été arrêté que tous les biens, non encore exportés, qui leur sont échus actuellement dans les états respectifs des deux gouvernements jouiront de l'exemption de droits stipulée pour les acquisitions futures.

En foi de quoi la présente déclaration a été signée par le secrétaire d'Etat de la Maison du Roi et des Affaires étrangères pour être échangée contre un acte conforme expédié de la part du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Sardaigne.

Fait à Athènes le 22 Decembre 1838 (3 Janvier 1839.)

Le Secrétaire d'Etat de la Maison du Roi et des Relations extérieures

C. ZOGRAPHO.

δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction gabella hæreditaria et census émigratiois), ἐτυμώ-
νισαν εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) δὲν θέλει παντελῶς τοῦ λοιποῦ εἰσπράττεσθαι ἐν περιπτώσει ἐξαγωγῆς ὑπαρχόντων ὁποιοῦνδήποτε ἐκ τῆς Ἐπι-
κρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Ἐπι-
κρατείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας, καὶ ἐναλλάξ,
ἐκ τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας,
εἰς τὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἡ ἐξαγωγή
αὕτη ἤθελε προέρχασθαι ἐκ μεταναστεύσεως, κληρονομίας, κλη-
ροδοσίας, πωλήσεως, προικοδοσίας, ἢ δωρεᾶς, εἴτε ἐξ οἰασδῆποτε
ἄλλης αἰτίας. Ἡ ἀτέλεια αὕτη συμπεριλαμβάνει οὐχὶ μόνον ἐκ
τῶν εἰρημένων δικαιομάτων ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεῖα τῆς
Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ
ταμεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν, πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων, εὐλα-
βῶν καταστημάτων, προπατορικῶν ἢ πατροπαράδοτων δικαιο-
δοσιῶν (juridictions patrimoniales) σωματείων, κοινοτήτων ἢ
ὁποιοῦνδήποτε ἀτόμων.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d'aubaine)
ἀκυροῦται ἐπίσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πρωσίας.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ὑπήκοοι ἀμφοτέρων τῶν ΑΑ. ΜΜ. δὲν ἀπαλλάττονται
διὰ τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως τοῦ νὰ πληρῶσι τυγούσης περι-
στάσεως, τὰς εἰσπραξίς ἢ φόρους (ἐτέρους παρὰ τοὺς ἀνακατα-
βανομένους εἰς τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων)
οἵτινες εἰσπράττονται κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους εἰς βάρος τῶν
τε ἰθαγενῶν καὶ ξένων δι' ὁποιοῦνδήποτε μεταβολῆν ἰδιοκτη-
σίας, ἀδιαφόρως ἀνὰ τὰ ὑπαρχόντα μέμωσιν ἢ οὐ εἰς τὸν τόπον,
ὡς λ. γ. τὸν γενικὸν φόρον ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, τὸ δικαίωμα
τοῦ χαρτοσήμου καὶ ἄλλα τοιοῦτου εἴδους δικαίωματα.

Δὲν ἀπαλλάττονται ὡσαύτως κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν ὑπαρ-
χόντων, τῆς πληρωμῆς τῶν τελωνιακῶν δικαιομάτων εἰς ἀτὰρ
ὑπόκεινται ἐπίσης καὶ οἱ ἰθαγενεῖς.

Εἶναι ἐπίσης ἐννοούμενον, ὅτι τὰ ἀτομα ἐξερχόμενα ἐκ τῆς
μῆς τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, κἂν τοῦτο ἤθελε γίνεαι ἐπὶ
σκοπῶ τοῦ ν' ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἄλλην, ὀφείλουσι νὰ ἐκ-
πληρῶσιν ὅλας τὰς προσωπικὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οἱ ὑπάρ-
χοντες ἢ μέλλοντες νόμοι τῆς πατρίδος τῶν, κυρίως δὲ οἱ ἀφο-
ρῶντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τοῖς ἐπιβάλλουσιν, ὥστε
οὐδεὶς περιορισμὸς παρεισάγεται διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως
εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν νο-
μοθεσίαν τῶν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων περὶ ὧν πρόκειται ἐν τῷ πα-
ρόντι ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀνωτέρω συμφωνηθεῖσα ἀτέλεια ἐφαρμόζεται εἰς τε τὰς ἤδη
ἐκκρεμαῖς καὶ εἰς τὰς μελλούσας περιπτώσεις, ἐννοῦνται δὲ διὰ
τῆς λέξεως «ἐκκρεμαῖς περιπτώσεις,» αἱ ὑποθέσεις καθ' ἃς τὸ δι-
καίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction
gabella hæreditaria et census émigratiois) δὲν ἤθελεν εἶσθαι
ὀριστικῶς πληρωμένον τὴν ἡμέραν τῆς ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς

Art. 2.

Les sujets respectifs ne seront point dispensés par la sti-
pulation précédente, de payer, le cas échéant, les taxes ou
impôts, (autres que ceux compris dans le droit de détraction)
qui se prélèvent selon les lois, autant sur les nationaux que
sur les étrangers, à raison de mutation quelconque de pro-
priété, sans égard si les biens restent ou non dans le pays, tel
que l'impôt général sur les héritages, le droit de timbre et
autres de ce genre.

Ils ne seront non plus exempts, à l'occasion de l'exporta-
tion, des droits de douane, aux quels sont assujettis aussi les
nationaux.

Il est entendu également que les individus sortant de l'un
des dits Etats, même pour aller se fixer dans d'autre, auront
à s'acquitter de toutes les obligations personnelles que les
lois présentes ou futures de leur patrie, notamment celles
touchant le service militaire, leur imposent, de sorte qu'il
n'est apporté par la présente Convention aucune restriction
aux deux gouvernements dans leur législation présente et fu-
ture sur les objets dont il s'agit dans le présent article.

Art. 3.

L'exemption stipulée ci-dessus est applicable à tous les
cas pendants et à tous les cas avenir. On entend par cas pen-
dants, tous ceux dans les quels le droit de détraction—ga-
bella hæreditaria et census émigratiois—n'aurait pas encore
été payé définitivement le jour de l'échange réciproque des
déclarations faites par les deux gouvernements, relativement à
leur Convention.

Art. 4.

La présente déclaration faite et signée par ordre de Sa
Majesté le Roi de Grèce pour être échangée contre un acte
conforme expédié de la part du gouvernement de Sa Majesté
le Roi de Prusse, entrera en pleine vigueur dans tous le royaume
de la Grèce aussitôt après que le dit échange aura été
effectué.

Fait à Athènes, le 21 Juin (3 Juillet) 1839.

Le Secrétaire d'Etat de la maison royale et des
relations Extérieures
(Signé) C. ZOGRAPHOS.

τῶν περὶ τῆς συμβάσεως τῶν διακηρύξεων ἀμφοτέρων τῶν εἰρη-
μένων Κυβερνήσεων.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ προῦσα διακήρυξις γενομένη καὶ ὑπογραφείσα, κατ' ἀνω-
τέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος,
ὅπως ἀνταλλαχθῆ μ' ἐτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς
Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας, θέλει εἶσθαι ἐν πλήρει
ἰσχύϊ καθ' ὅλον τῆς Ἑλλάδος τὸ Βασίλειον ἀμέσως ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας πραγματοποιηθῆ ἡ ἀνταλλαγή.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1839.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς τοῦ 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἑμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1839 εἰσπραχθῆσόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι, ὡς καὶ πρότερον, τούτέστι

Α΄. Ὁ ἐγγεῖος φόρος.

10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν εἴτε ἰδιοκτητῶν, εἴτε ἐθνικοἰδιοκτητῶν κτημάτων.

Ἐν λεπτόν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια, καὶ

Β΄. Ἡ ἐπικαρπία,

15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, τῶν σταφιδαμπέλων, τῶν ἐλαιοδένδρων, μορεῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, μορεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοῦς σημερινοῦς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μετὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετὰ ἀδείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τὴν ὁκάν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν, ὅσα καλλιεργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύσωσιν εἰς βρώσιν.

Ἐν λεπτόν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοἰδιοκτητῶν ἀμπέλων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται, ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κἀνενός δικαίωματος λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 30]0 τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὠρισμένας προθεσμίας μόνον οἱ προτιμησαντες τὴν εἰς εἶδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν εἰς εἶδη, κατὰ τὸ ἄρθρ. 1, στοιχ. Α.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ δέκατον καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐκποιηθέντων φθαρτῶν κτημάτων, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 Νόμου, ἀλλὰ, μὴ ἐγκριθέντων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν πληρωθῆ κατ' ἐκ-

τιμήσιν, ὡς καὶ πέρυσιν, ἀλλὰ θέλουν ἐξαίρεθῆ ῥητῶς τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλει πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, τῶν λειβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων τῶν δασῶν οἷον κάστανα, κέρινα, κοκκουνάκια, ποτάσσα, πριονοκάκι, τραγάκανθα, φλοιὸς (φλοῦδα), κιτρονοκάκι (ἀλατσοῦροι) καὶ τῶν βαλανιδίων κ.λ.π. κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Ἄρθρ. 7.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου

1. Τὰ ἄχυρα.

2. Ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικῆ ἢ ὕπωρικῆ πρὸς χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι δι' ἐμπόριον.

3. Τὰ συντετρημένα ἐλαιοκούκουτζα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξαχθῆ ἔλαιον.

4. Ἀπὸ τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτος ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεής.

5. Ὁ ἀνόςπορος καὶ ὁ κανναβόςπορος.

6. Ὁ ἀλάροσπορος.

7. Τὰ ὅσα βρώσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ χρησιμεύοντα σταφύλια, καθ' ὅσον ἀναλίσκονται ἐντὸς τοῦ ἀμπελώου.

Ἄρθρ. 8.

Ὅταν τὸ κτήμα εἶναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐνοοῦνται καὶ οἱ δήμοι καὶ τὰ ἐστέργητα καταστήματα, ἢ δὲ ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1838 Νόμου, ὁ διορισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας παρακατατίθεται, ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὐ ἐξακριβωθῆ τῆς ἰδιοκτησίας ἢ κατάστασις. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ ἀμφισβητούμενος οὗτος φόρος τῆς ἐπικαρπίας δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίασιν. Ἄν δὲ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν αὐτῆ ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1838 Νόμου, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐπιρυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν ἀντιποιοῦμενον τὸ κτήμα ἰδιώτην παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχόν ἀναγνωρισθῆ ἰδιοκτήτης ὀριστικῶς.

Ὅσάκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέρχεται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ὁ προσδιορισμένος τῆς ἐπικαρπίας φόρος παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἂν τὸ δημόσιον κατέστησεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτήμα πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλ. 1836 Νόμου.

Ἄν δὲ ἡ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ῥηθέντος Νόμου, ὁ ἀντιποιοῦμενος τὸ κτήμα ἰδιώτης δὲν παρακαταθέτει μὲν τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον ἀξιώχρεων ἐγγυητὴν ἐγγυούμενος περιπλέον πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, καὶ μετὰ τὴν ὑποθήκην τόσου μέρους τῆς περιουσίας του, ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπικαρπίας. Εἰς πᾶσαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου Νόμου προσελθούσαν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἀμφισβήτησιν, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίασιν. Ἐνοεῖται ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει κἀνὲν δικαίωμα ἀπαιτήσεως πρὸς ἀποζημιώσιν, αἰδήλοπτε ἂν ἦναι ἡ ἐκδοσις τῆς ἀμφισβήτησεως.

του Δημοσίου Ταμείου, ήτις ήθελεν αφεύκτως προκύψει ως εκ τής ελαττουμένης τιμής, επί τῆ βάσει τῆς οποίας θέλει υπολογισθῆ ὁ φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, καθ' ὅσον ἡ τιμὴ αὕτη ἐπεταὶ νὰ κοπῆ μεταξὺ τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῆ προηγουμένως ὁ παρὰ τοῦ τελευταίου πληρωθησόμενος φόρος τοῦ δεκάτου.

Ἐπὶ τῆ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραχθησόμενον δέκατον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων σταφίδων, καθὼς καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, θέλουσιν υπολογισθῆ ἐπὶ τῆ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος προσδιορισθησομένης τιμῆς τῆς σταφίδος, προστιθεμένων εἰς αὐτὴν ὑποθετικῶς 10 τοῖς 0[0] περιπλέον. Ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑποθετικῶς αὐξηθεῖσα γενικὴ τιμὴ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς βάσις τῆς ἐν τῷ τελωνεῖῳ ἀποδεκατώσεως καὶ ἐκείνων τῶν σταφίδων, διὰ τὰς οποίας προσδιορίσθη ἴσως ἄλλη τιμὴ δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκεῖνας, διὰ τὰς οποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἄνω μνημονευομένου Διατάγματος, ὀρίζομεν ὡς ἐξ ἀνάγκης νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτὸς τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθρ. 3.

Οὐδεμία τιμὴ δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ὡς ὀριστικὴ, πρὶν ὑποβληθῆ προηγουμένως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἥτις διατάττει τὰ δεῦτα.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 (17) Αὐγούστου 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων τῶν σταφιδοδοδεκάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῆ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἐγγεῖοι φόροι τῶν σταφιδαμπέλων διὰ τὸ 1839 ἔτος θέλουσιν εἰσπραχθῆ εἰς χρήματα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαίωματα, ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος νόμου.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουσιν διορισθῆ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀνα εἰς ἔφορος εἰς τὴν Κορινθίαν καὶ Αἰγιάλειαν, ὅστις περιερχόμενος καὶ ἐφορεύων καθ' ὅλην τὴν ὑποκειμένην εἰς αὐτὸν παρελίαν, θέλει λαμβάνει ἀκριβεῖς σημειώσεις τοῦ ἐπιβιβασμένου εἰς τὰ πλοῖα καρποῦ τῆς σταφίδος, συμπράττων ὡς πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἀρμοδίων τελωνῶν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς οποίας θέλει υπολογισθῆ ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν, Μεσολογγίου, Ἠλείας, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, ἢ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῆ εἰς ἄλλους οἰκονομικοὺς ἢ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, ὅσοι εἶναι προσφορότεροι εἰς τὴν τοιαύτην ἐργασίαν.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο ἑφόρους θέλει δοθῆ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων, οἵτινες θέλουσιν τεθῆ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσῃ τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἑφόρους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους ὡς πρὸς τὸν ἐνεργητέον ἔλεγγον καὶ τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τηρήσωσι διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος, τοῦ υπολογιστέου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίωματος.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοἰδιοκτῆτων σταφιδαμπέλων, καθὼς καὶ τὰ σταφιδοδοδεκάτα τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν, θέλουσιν ἐνοικιασθῆ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ ἐγκρίσις τῶν πρακτικῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν.

Ἄρθρ. 6.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως ὀρίζομεν, ὥστε αἱ τῶν σταφίδων ἐπικαρπία, ὅσαι ἐξάγονται ἀπὸ τὰ παράλια τῶν ἀνω ὀνομαστῶ ἀναφερομένων ἐπαρχιῶν, νὰ πληρόνωσι καὶ αὐταὶ ἀσυνκρίτως δέκατον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐν τῷ τελωνεῖῳ. Παρατηρεῖται ὅτι ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐπικαρπιῶν δὲν ἔχουν ὡς πρὸς τοῦτο κανὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ τιμὴ, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς οποίας υπολογίζεται τὸ ἐν τῷ τελωνεῖῳ εἰσπραχθησόμενον δέκατον, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Αὐγούστου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Σεπτεμβρίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τοῦ φόρου τῶν βαλανοκικιδιῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῆ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐκ τῶν βαλανοκικιδιῶν ἐγκτητικοῦ φόρου μένει διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὁ ἴδιος μὲ τὸν διὰ τοῦ Νόμου τῶν 7 (19) Αὐγούστου 1837 διατεταγμένων, καθὼς καὶ διατηροῦνται οἱ περὶ μετακομίσεως τούτου τοῦ προϊόντος ὁρισμοὶ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος οὗτος θέλει ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν καὶ εἰσπραχθῆ

θός μετά την έγκρισιν τῆς δημοπρασίας, τὸ ἐνοικιασθησόμενον ἰχθυοτροφεῖον κ.τ.λ. ἡμοῦ μετ' ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην, οἰκίσκους, κλισίας, φραγμούς, κτλ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πενταετοῦς ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν καὶ διαθέσιν αὐτοῦ.

*Ἀρθρ. 6.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνευ ἀδείας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀλίευσις, ἐντὸς τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. καὶ ἐκτὸς αὐτῶν μέχρι βολῆς τουφεκίου λογιζομένης μέχρι διακοσίων Βασ. πήχεων. Ἐάν τις φωραθῆ ἢ συλληθῆ ἀλιεύων, ἐντὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης ἀποστάσεως, ἡ πράξις του θεωρεῖται ὡς λαθραλιεῖα, καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀπὸ πέντε μέχρι πενήκοντα δραχμ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὡς πρὸς τὸν ἐνοικιαστῆν. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ προστίμου καὶ αἱ ἀποζημιώσεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσι τὰς τοιαύτας παραβάσεις ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας.

*Ἀρθρ. 7.

Εἰς τὸν ἐνοικιαστῆν τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννίων κτλ. δὲν ἀνήκει ἄλλη πρόσδοσις, παρὰ τὴν πρόσδοσιν τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων ἢ λιμναίων καρπῶν. Ἡ ἄγρα τῶν βδελλῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἢ ἐκδοθησομένους κανονισμούς.

*Ἀρθρ. 8.

Τὰ καλάμια, σωμακία, ἢ φλοῦδα εἴτε ἐπὶ ἐθνικῶν εἴτε ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων, δὲν ἐννοοῦνται συνενοικιασμένα ὡς πρότερον, μετὰ τὰ ἰχθυοτροφεῖα. Ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσδοσις θέλει διατεθῆ ἀμέσως παρὰ τοῦ δημοσίου, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τῶν ἰχθυοτροφείων θέλουσι φροντίσει νὰ τὰ προμηθεύωνται ἐξ ἰδίων των.

*Ἀρθρ. 9.

Τὰ ἐκ τῶν ἐνοικιασθέντων ἰχθυοτροφείων, θυννίων, λιμνῶν κτλ. προερχόμενα ὄψαρια, αὐγοτάραχα καὶ ἄλλοι θαλάσσιοι ἢ λιμναῖοι καρποὶ, ἀποτελοῦντες τὴν πρόσδοσιν τῶν ἰχθυοτροφείων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀγορανομικὴν διατίμησιν, ἀλλὰ πωλοῦνται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

*Ἀρθρ. 10.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἡ διὰ φλόμου ἢ δι' ἄλλου δηλητηριώδους βοτάνου ἀλιεῖα. Ὁ φωραθὴς παραβάτης τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν εἰς πρόστιμον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι πενήκοντα δραχμαὶ, ὁ δὲ ἀνώτατος πεντακόσιαι, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες θέλουσι ζητηθῆ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατ' ἀναλογίαν τῆς προσγενησομένης φθορᾶς εἰς τὸ δημόσιον κτῆμα, ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων ἀλιευτικῶν μέσων.

*Ἀρθρ. 11.

Εἰς ὅποιανδήποτε ἐποχὴν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστῆν ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ πενήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, ἡ χρῆσις ἐκτάκτων ἀλιευτικῶν μέσων ἄλλων, παρὰ τὰ συνήθως ἐν χρήσει, καὶ ἐάν ἦναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ προξενήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς τὸ μέλλον προσόδου τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. εἴτε δι' ὑπερμέτρου καὶ ἐκθεδιασμένης ἀλιεύσεως, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως ἀλιευτικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς καταστρεπτικὰ τοῦ γόνου τῶν ἰχθύων. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως καὶ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς, καθὼς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσιν ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς, συμφώνως μετὰ τὰς περὶ τούτου γενικὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

*Ἀρθρ. 12.

Αἱ Διοικητικαὶ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, καὶ χρείας τυχούσας νὰ πύξωσι πρὸς κερὸν τὴν ἀλιεύσιν, μεχριστότου ἀναφέρωσι πρὸς

τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ζητήσωσι τὰς διατάξας τῆς. Ἀλλὰ προαπαιτεῖται νὰ συντάξωσι πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξις τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν παῦσιν τῆς ἀλιεύσεως. Ὁ ἐνοικιαστῆς δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ κανενὸς εἶδους ἀποζημιώσεις, ἐκτὸς μόνον, ἐάν ἀποδειχθῇ ἀυθαίρετος καὶ ἀνακτιολόγητος ἡ διακοπὴ τῆς ἀλιεύσεως.

*Ἀρθρ. 13.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσι περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνοικιάσεως, ὅσα ἰχθυοτροφεῖα εἶναι ἐπιδεκτικὰ φραγμῶν εἰς καλὴν κατάστασιν, μετὰ φράκτας στερεοῦς, τὰς αὐλακὰς καθαρισμένας καὶ τὰς κλισίας καλῶς κατεσκευασμένας. Ἐξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, θέλει γενῆ πρωτόκολλον τακτικὸν παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς, περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον καὶ ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

*Ἀρθρ. 14.

Ἐάν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ, ὅτι ὁ ἐνοικιαστῆς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ἰχθυοτροφείου, τὸ δὲ μέχρι τῆς λήξεως τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας προῖον χρησιμεύει εἰς τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν περιπλέον ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστῆν, τὸ δὲ ἐλλείπον ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ.

*Ἀρθρ. 15.

Ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ πέμπτου καὶ τελευταίου ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως.

*Ἀρθρ. 16.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς δέκα ἴσας δόσεις, πληρωτέας καθ' ἑξαμηνίαν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, λογιζομένης τῆς πρώτης ἐξαμηνίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γενῆ ἡ ἐγκρισὶς τῆς ἐνοικιάσεως ἢ δευτέρα δόσις τοῦ τελευταίου ἔτους θέλει πληρωθῆ συνάμα: μετὰ τὴν πρώτην τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ἀποκλειστικῶς, ἐάν καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ἰχθυοτροφείου μεταβῆ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν τελευταίαν τετῆν ἐξαμηνίαν.

*Ἀρθρ. 17.

Ὁ ἐνοικιαστῆς ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ εἰς τὰς προθεσμίας τὸ συμφωνηθησόμενον ἐνοίκιον ἐάν δὲ, μὴ ἐξοφληθείσης τῆς μίας δόσεως, ἐπέλθῃ ἡ δευτέρα, ἡ ἐνοικίασις θέλει λύσθαι αὐτοδικαίως, καὶ τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυννεῖον κτλ. θέλει ἐκτίθεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς εἰς δημοπρασίαν, ἐκτὸς ἐάν δοθῆ προθεσμία. Ἡ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψουσα ἐλάττωσις τῆς τιμῆς θέλει θεωρηθῆ εἰς βάρος τοῦ καθυστερήσαντος ἐνοικιαστοῦ, ἡ δὲ αὐξήσις εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

*Ἀρθρ. 18.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἀναβάλλει τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν μέτρων τῆς καταδιώξεως, ὅσα λαμβάνονται καὶ ἐναντίον τῶν λοιπῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

*Ἀρθρ. 19.

Ὁ παρῶν νόμος ἰσχύει μόνον ὅσον καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐνεργηθησομένη πενταετής ἐνοικίασις.

*Ἀρθρ. 20.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατ. θέλει δημοσιεύσει προσηκόντως καὶ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλ.) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ἐκτὸς τοῦ βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.
 3. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματοποιεῖται θέλουσι ὑπόκεισθαι εἰς τὸ νομοθετηθέν δικαίωμα τῆς διαμετακομίσεως §. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀρ. 1018 ἰδ' ψήφισματος, τὸ ὁποῖον καὶ θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀριθ. 5756 καὶ ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1838 ὑπ' ἀρ. 1914 ἡμετέρων ἀποφάσεων.

4. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀντιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ ὁμοῦ μὲ τὰς παρ' ἡμῶν ἐγκριθείσας διατάξεις, ἀφορώσας τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν καταχρήσεων.

Ἐν Ὁχαλία, τὴν 8 (20) Μαΐου 1839

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ αἰτήσεων ἀδείας ἀπουσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρακινούμεθα νὰ διατάξωμεν, ὥστε εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀδείας αἰτήσεις, ἕνεκα ἀσθενείας, νὰ ἐπισυναπτεται τοῦ λοιποῦ ἐνδείξεις ὑπογεγραμμένη ἀπὸ δύο ἀναγνωρισμένους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἰατροὺς, ἧτις πρέπει νὰ φανερώνη, ἂν ὁ ζητῶν ἀδειαν ἀπουσίας ὑπάλληλος ἔχῃ τῶντι ἀνάγκην ταύτης, πρὸς ἀνάβρωσιν τῆς υγείας του.

Αἱ ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Καρβασαρά, τὴν 15 (27) Μαΐου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
 Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν κατάστασιν

τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν δήμων τοῦ Κράτους, καὶ θέλοντες νὰ συμβιδάσωμεν, ὡς πρὸς τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων, τὰ γενόμενα ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεως αὐτῶν, τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δανειστῶν μὲ τὴν σημερινὴν τῶν δήμων ἔνδειαν

λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς, καὶ τὴν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Τὰ χρήματα τῶν ἐτησίων ὑπολογισμῶν τῶν δήμων δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαστικὰ κατασχέσεις διὰ χρέη αὐτῶν, προγενέστερα τῆς συστάσεώς των, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω ἀρθροῖς τροπολογιῶν.

2. Ὅταν τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων τὰ ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεώς των γενόμενα, εἶναι ἀναμφισβήτητα, ἢ ἀφοῦ δικαστικῶς διακριθῶσιν αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρῶνωσι καθ' ἕκαστον ἔτος τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των εἰς ὅλους τοὺς πιστωτὰς ἀνεξαίρετως, ἀναλόγως τοῦ χρέους των.

3. Ἄν ἡ κοινότης ἔχουσα τοιαῦτα χρέη δὲν ἐκπληρώσῃ παντελῶς, ἢ ἐκπληρώσῃ μόνον ἐν μέρει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἀρθρῷ διαλαμβανόμενα, οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους κατάσχουν τὸσαύτης ποσότητος χρημάτων ὅση ἐξισουται μὲ τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των, διὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὕτω τὴν ἐν μέρει ἀπόληψιν τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων.
 Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΤΣΑΡΔ, ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
 Α. ΠΟΥΛΥΖΟΙΔΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ περιστολῆς τοῦ ἀριθ. τῶν συνέδρων ἀπὸ 5 εἰς 3.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων, τὸ ὁποῖον συνέκειτο μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἀρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κ.λ. Νόμου, ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματεὺς θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύο δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματεὺς λαμβανόμενων ὡς καὶ μέχρι τοῦδε καθὰ ὄρισται ἐν τοῖς ἀρθροῖς, 37, 38, 43 καὶ 44 τοῦ εἰρημένου Νόμου.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς τυχόν ἤδη συγκροτηθέντας κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου συνέδρους.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.
 Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,
 Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῶν διαβαινόντων πλησίον Ἑλληνικοῦ λιμένος πλοίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ πρὸς χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, εἰς τὴν ὑποίαν προεθέμεθα πάντοτε νὰ παρέχωμεν τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄ. Ὅσα πλοῖα, προερχόμενα ἀπὸ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε μὲ φορτίον εἴτε κενὰ καὶ ὠρισμένα ὄντα δι' ἄλλου λιμένος, ἤθελον ζητήσει, διαβαίνοντα πλησίον Ἑλληνικοῦ λιμένος, νὰ προμηθευθῶσι, μένοντα εἰς τὰ πανία καὶ χωρὶς ν' ἀγκυροβολήσωσι, τροφίμων, ὕδατος καὶ πρὸ πάντων ἀναγκαίων εἰδῶν διὰ μικρὰν ἐπιδιόρθωσίν των, ἧτις δὲν κατασταίνει ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὸν λιμένα προσόρμισίν των, τὰ τοιαῦτα πλοῖα, καθόσον δὲν ἐκφορτώσωσι μῆτε φορτώσωσι πραγματείας, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς λιμενικοῦ δικαιώματος.

β'. Ἐξ ὥρας μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἀνωτέρω πλοῖα νὰ μένωσιν εἰς τὰ πανία πλησίον τοῦ λιμένος, καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὀφείλουσι οἱ πλοίαρχοι νὰ προμηθεύωνται τῶν ἀναγκαίων καὶ νὰ ἀναχωρῶσι παρελθούσης δὲ τῆς διορίας ταύτης, ὑποβαλλόνται καὶ ταῦτα, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προσορμιζόμενα πλοῖα, εἰς τὰ ἴδια λιμενικὰ δικαιώματα, τὰ ἀπὸ τὴν διατίμησιν κανονισμένα.

γ'. Αἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος

Διατάγματος καὶ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰουνίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί καταργήσεως τῆς τρίτης προπαιδευτικῆς κλάσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) π. ε. ὑπ' ἀριθ. 8185 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, διατάττομεν νὰ καταργηθῇ κατὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦ περὶ σχηματισμοῦ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1834 ὑπ' ἀριθ. 45 Διατάγματος, διὰ τὸ σχολαστικὸν ἔτος 1839—1840 ἡ τρίτη εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον εἰς Πειραιᾶ προπαιδευτικὴ κλάσις, τὸ ὅποιον θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Ἰουνίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΗΜΑΤΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περί τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Πρωσίας συμβάσεως πραγματευομένης τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων εἰσπραξέων γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «droit d'aubaine (δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους) droit de détraction (δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων).»

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀηλοποιεῖ ὅτι·

Ἡ ἐπομένη Ὑπουργικὴ Διακήρυξις διαλαμβάνουσα τὴν Σύμφασιν τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας ἀφοῦ ἀντιπλάχθη μ' ἐτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας μηνυλογομένην τῆς 29 ν. ε. Μαρτίου 1839 δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1839.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας κοινῇ γνώμῃ ἀποφασίσασαι ν' ἀκυρώσωσιν ἐν γένει εἰς τὰς Ἐπικρατείας των, πρὸς ὄφελος τῶν ὑπηκόων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν, τὰ δικαιώματα τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους» (droit d'aubaine)

DECLARATION

Pour l'exemption générale du droit d'Aubaine et du droit de détachement entre les Etats de S. M. le Roi de la Grèce et ceux de S. M. le Roi de Prusse

Sa Majesté le Roi de la Grèce et S. M. le Roi de Prusse étant convenus d'accorder dans Leurs Etats au profit de Leurs sujets respectifs une exemption générale du droit d'aubaine et du droit de détraction (gabella hæreditaria, Abschoss) et census émigrationis (Abfahrtsgeid), les articles suivans ont été arrêtés d'un commun accord au nom de Leurs Majestés.

Art. 1.

Le droit de détraction (gabella hæreditaria, Abschoss), et census émigrationis (Abfahrtsgeid), ne sera point perçu dans l'avenir en cas d'exportation de biens quelconques des Etats de Sa Majesté le Roi de Grèce pour les Etats de Sa Majesté le Roi de Prusse et vice versa des Etats de Sa Majesté le Roi de Prusse pour les Etats de Sa Majesté le Roi de Grèce, soit que l'exportation provienne des cas d'émigration, succession, legs, vente, dot ou donation, soit qu'elle provienne de toute autre cause. Cette franchise comprend non seulement ceux des droits susmentionnés qui sont versés dans les caisses de l'Etat ou du Souverain, mais encore ceux qui sont versés dans les caisses des provinces, villes, bourgs, villages, fondations pieuses, juridictions patrimoniales, corporations, communes, ou individus quelconques.

Le droit d'aubaine n'aura pas lieu entre la Grèce et la Prusse.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί εξαιρέσεως τῶν μελῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 Νόμου παρεξηγούμενον ἐνδέχεται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς αἰτήσεις ἐξαιρέσεων κατὰ τῶν Ὀθωμανικῶν μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Θέλοντες νὰ θέσωμεν ἐκποδὸν τὰ ἐκ τῆς ἀσαφείας τοῦ Νόμου εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνδεγόμενα προσκόμματα δι' ἀκαίρων ἐξαιρέσεων, καὶ νὰ καταστήσωμεν σαφῆ τὴν ἐννοίαν τοῦ Νόμου δι' ἐρμηγίας εὐκρινούς.

Θεωροῦντες πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπάναγκες νὰ προλάβωμεν καὶ τὰ ὡς ἐκ τῆς ἀπεριορίστου χρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαιρέσεως κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν ἀτοπήματα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπορραξίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.
Τὰ Ὀθωμανικὰ μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τοὺς ὅρισμους τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 Νόμου, καὶ ἕνεκα τούτου δὲν ὑπόκεινται ἐπ' αὐτῶν λόγῳ εἰς ἐξαιρέσειν. Πᾶσα περί ἐξαιρέσεως πρότασις κατ' αὐτῶν εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν Ἑλληνικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν, ὁσάκις ἀμφότερα ταῦτα δι' ἐξαιρέσειν μὴ εἰσέτι δικασθεῖσαν, ἢ ἐγκριθεῖσαν, ἢ διὰ κώλυμα νόμιμον, δὲν δύνανται νὰ συνεδριάσωσι, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαιρέσειν, οὐδὲ δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὁσάκις ἐν μόνον τῶν τακτικῶν μελῶν ἐξαιρεῖται ἢ κωλύεται, ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐξαιρεθῆ καὶ νὰ γενῆ ἢ συμπληρωσῆ τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ ἑτέρου ἀναπληρωτικοῦ, ὅστις κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν δὲν εἶναι ἐπ' αὐδενὶ λόγῳ ἐξαιρετέος.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσάκις ἀμφότεροι οἱ διάδικοι θέλουσι νὰ ἐξαιρέσωσι τακτικὰ ἢ ἀναπληρωτικὰ Ἑλληνικὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἕκαστος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ μόνον ἓν ἐξ αὐτῶν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πᾶσα περί ἐξαιρέσεως πρότασις τοῦ αὐτοῦ διαδίκου περί ἐξαιρέσεως δύο μελῶν εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ὁ αὐτὸς διάδικος τότε μόνον δύνανται νὰ προτείνῃ καὶ τοῦ ἑτέρου τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωτικοῦ μέλους τὴν ἐξαιρέσειν, ὅταν ἢ παρὰ τοῦ ἑτέρου διαδίκου προταθεῖσα ἐξαιρέσεις ἀπορρίφθῃ, ἢ ἂν οὗτος δὲν θέλει νὰ κάμῃ πλέον χρῆσιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος δικαιώματος.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτε-

ρικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Ἰανουαρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 3 καὶ 4. (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 5. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί ἐξαγωγῆς σίτου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυροῦντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πλοιοῦς Ἡμῶν ἀπὸ τοῦ βάρους καὶ τῆς δυσκολίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέπεσαν ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν σίτου καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἐξ αἰτίας τῆς ἐνεστώσης ὑπερβαλλούσης τιμῆς Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπαρραξίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τοῦ σίτου καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν μέχρι τῆς ἀ. τοῦ ἐγγίζοντος Ἰουνίου, ἢ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ τῆς ἀ. ποιότητος σίτου, κατὰ τοὺς λιμένας Πειραιῶς, Σύρου, Ναυπλίας καὶ Πατρῶν, ἦθελε καταβῆ εἰς 2 ὀ λεπτὰ ἢ ὀκά' ὁ δὲ μέσος οὗτος ὅρος θέλει προσδιορίζεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι κατὰ τὸν δι' ἰδιαιτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος προσδωρισμένον τρόπον. Πᾶς παραβάτης τῆς παρούσης διατάξεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον λεπτῶν 10 (δέκα) ἐπὶ ἐκάστης ὀκάδος· ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως ὑποβάλλεται εἰς τὰς παρὰ τῶν Νόμων εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐπιβαλλομένας ποινάς.

Β'. Τὸ ἐπιβαλλόμενον διὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 18 30) Μαρτίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος τέλος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν παύει, ἢ δὲ παύσει αὕτη διατηρεῖται ἕως ὅτου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττομένη ἀπχγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς διαρκεῖ.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Μαΐου

— 0 —
ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διαμετακομίσεως πραγματειών από Π. Πάτρας, διά Λαμίας, εις τὰ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ ἐμπορίου διαμετακομίσεως ἀπὸ Π. Πάτρας διὰ Λαμίας εἰς Θεσσαλίαν Ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκρίνομεν τὰ διὰ τῆς ἀπὸ 18 (30) Ἰανουαρίου ἀναφορᾶς καθυποβληθέντα εἰς Ἡμᾶς μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων μὲ τινὰς τροποποιήσεις, ὡς ἀκολούθως.

1. Ὁ ἐμπορὸς, ὅστις εἰσάγει εἰς Π. Πάτρας πραγματείας τῆς διαμετακομίσεως καὶ θέλει νὰ μεταφέρῃ αὐτὰς ὡς τοιαύτας διὰ τῆς Λαμίας εἰς τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ αἰτῆ τοῦτο δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀναφέρῃ λεπτομερῶς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πραγματειῶν του, καὶ συγχρόνως νὰ δίδῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τοῦ τελωνείου Λαμίας τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ὅτι αἱ πραγματεῖαι τοῦ ἐξήχθησαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου.

2. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐν Πάτραις καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου νὰ ἐξετάζωσι καὶ καταμετρώσωσι ἢ συγκρίνωσι τὰς πραγματείας, νὰ φροντίσωσιν, ἐπὶ παρουσίᾳ των, νὰ τίθενται παρὰ τοῦ ἐμποροῦ εἰς δοχεῖα ἢ δεμάτια, ἅτινα νὰ δένωνται καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ τελωνείου, καὶ νὰ ἐκδίδωσιν ἐπίσημον ἐγγράφον πρὸς τὸν τελώνην Λαμίας, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ καταγράφονται ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς τὰ δοχεῖα ἢ δεμάτια, τὰ σημεῖα αὐτῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς ἕκαστον ἐμπεριεχομένων πραγματειῶν, ἢ ἐκτίμησις αὐτῶν, καὶ τὸ πληρωθὲν δικαίωμα διαμετακομίσεως. Τὸ δὲ ἐγγράφον, μὲ τὸ ὁποῖον θέλουσι συνοδεύεσθαι αἱ πραγματεῖαι, νὰ παραδίδεται εἰς τὸν ἐμπορον.

3. Ὁ ἐμπορὸς νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ μετακομίζῃ τὰς πραγματείας του εἰς Λαμίαν δι' ἄλλου μέρους, εἰμὴ μόνον διὰ τῆς Ἀμφίσης, ὅπου νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ τὰς παρουσιάσῃ εἰς τὸ Τελωνεῖον μετὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὰς ἐγγράφου. Ὁ δὲ τελώνης τῆς Ἀμφίσης, ἀφοῦ παρατηρήσῃ ὅτι τὰ δεμάτια καὶ τὰ δοχεῖα εἶναι σύμφωνα κατὰ τὸν ἀριθμὸν, μὲ τὸ εἰρημένον ἐγγράφον, ὅτι εἶναι σῶα καὶ αἱ σφραγίδες ἀνέπαφοι, νὰ προσθέτῃ εἰς τὸ ἐγγράφον τὸ ἐθεωρήθη, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὰ δεμάτια ἢ δοχεῖα εὐρέθησαν σῶα, καὶ σύμφωνα ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν μὲ τὸ συνοδεῦον ἐγγράφον, καὶ αἱ σφραγίδες ἀνέπαφοι, καὶ νὰ δίδῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἐμπορον νὰ μεταφέρῃ τὰς πραγματείας του εἰς Λαμίαν.

4. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου τῆς Λαμίας καὶ ὁ ἐλεγκτὴς αὐτοῦ νὰ ἦναι ὑπόχρεοι νὰ παρατηρῶσιν ἂν αἱ σφραγίδες ἦναι ἀνέπαφοι καὶ τὰ δέματα καὶ δοχεῖα ἐγγενεῖ σῶα, νὰ λύωσι καὶ ἀνοίγωσιν αὐτὰ καὶ νὰ ἐξετάζωσιν ἂν αἱ ἐμπεριεχόμεναι πραγματεῖαι ἦναι σῶαι καὶ ἀνελλειπεῖς κατὰ τὸ ἐγγράφον τοῦ τελωνίου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως Πατρῶν· ἔπειτα νὰ δένωσι πάλιν τὰ δέματα καὶ τὰ δοχεῖα, νὰ τὰ σφραγίσωσι, καὶ νὰ δίδωσι τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἐμπορον νὰ τὰ ἐξαγάγῃ ἐκτὸς τῶν ὁρίων, συνοδεύοντες αὐτὰ μ' ἓνα τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου μέχρι τοῦ στάθμου, διὰ τοῦ ὁποίου θέλουν ἐξαχθῆ ἐκ-

τὸς τῶν ὁρίων. Ὁ ἀρχιφύλαξ τοῦ ἀρμοδίου σταθμοῦ ἐξετάζει ἂν τὰ δέματα καὶ δοχεῖα εἶναι σῶα καὶ αἱ σφραγίδες ἀνέπαφοι, καὶ πληροφορεῖ τὸν τελώνην Λαμίας δι' ἐγγράφου, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσυπογράφεται πρὸς ἐπιβεβαίωσιν καὶ ὁ συνοδεύων τὰς πραγματείας ὑπάλληλος, ὅτι αὐταὶ ἐξήχθησαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων. Ἀκολούθως δὲ ἐκδίδει ὁ τελώνης οὗτος ἐγγράφον ἐπίσημον πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Πατρῶν, δι' οὗ νὰ βεβαιωθῇ τὴν ἐκτὸς τῶν ὁρίων ἐξαγωγὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματειῶν, καὶ τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἐμπορον, δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ δύναται οὗτος νὰ λύσῃ τὴν δοθείσαν εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ ἐν Πάτραις καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως ἐγγύησιν.

Τὰ αὐτὰ νὰ γίνωνται κατ' ἀνάπαλιν, ὅταν ἐμπορὸς τις ἔχῃ νὰ μεταφέρῃ πραγματείας ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας διὰ τῆς Λαμίας εἰς Πάτρας χάριν διαμετακομίσεως, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πατρῶν, ἀμα φθάσων εἰς τὸ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματεῖαι, νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ ἐκδίδῃ τὸ πρὸς τὸν τελώνην τῆς Λαμίας ἐγγράφον, χωρὶς νὰ περιμείνῃ νὰ ἐξαχθῶσιν αὐταὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

6. Ὅταν τυχόν ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Ἀμφίσης παρατηρήσῃ ὅτι τὰ δέματα ἢ δοχεῖα δὲν εἶναι σῶα, καὶ αἱ σφραγίδες αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνέπαφοι, νὰ ἦναι εἰς χρέος ν' ἀνοίγῃ αὐτὰ καὶ νὰ τὰ ἐξετάσῃ, καὶ ἐὰν εὐρεθῶσι σύμφωνα μὲ τὸ συνοδεῦον ἐγγράφον, τὰ σφραγίζῃ καὶ δίδῃ τὴν ἄδειαν νὰ μετακομίζωνται εἰς Λαμίαν, καὶ ἐὰν εἰς τὸ συνοδεῦον ἐγγράφον τὴν ἀνήκουσαν παρατήρησιν εἶδῃ καὶ εὐρεῖ εἰς αὐτὰ περισσοτέρας ἢ ὀλιγωτέρας ἢ ἄλλου εἴδους πραγματείας, καθὼς ἂν εὐρῃ περισσοτέρα ἢ ὀλιγωτέρα δεμάτια ἢ δοχεῖα πλὴν τῶν εἰρημένων ἐγγράφον σηματοδοτῶν, ὅσειν νὰ θεωρῆται ἐκ τούτου πρὸς τὸν ἐμπορον ὡς ἀθέτησιμον, καὶ νὰ ὑποχρεοῖ τὸν ἐμπορον εἰς τὴν νομίμον ποινὴν.

7. Ὅταν ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Λαμίας, ἢ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πατρῶν παρατηρήσῃ, ὅτι ἐκ τῶν μετακομιζομένων ἀπὸ Πατρῶς ἢ Λαμίας πραγματειῶν ὑπάρχον περιπλέον ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ συνοδεύοντα αὐτὰ, ἐγγράφα, ἢ ἐλλείπουσιν ἐξ αὐτῶν, ὀφείλει νὰ ὑποχρεοῖ τοὺς ἐμπόρους εἰς τὴν νομίμον ποινὴν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἐν Ὁχαλίᾳ, τὴν 8 (20) Μαΐου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΙΑΜΟΛΛΗΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περί διαμετακομίσεως ἐμπορίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες χάριν τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων νὰ ἐμφυχώσωμεν τὸ εἰς τὸ Ἡμέτερον βασιλεῖον ἐμπόριον τῆς διαμετακομίσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Ἐπιτρέπομεν, ὥστε αἱ πρὸς διαμετακομίσειν διορισμέναι πραγματεῖαι αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ἐν Π. Πάτραις ἐπὶ τούτῳ κατὰστημα, νὰ μετακομίζωνται ὡς τοιαῦται διὰ τῆς Ἀμφίσης εἰς Λαμίαν, καὶ ἐκείθεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου Μας.

2. Ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως νὰ εἰσέρχωνται ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ μέρη διὰ τῆς Λαμίας πραγματεῖαι χάριν διαμετακομίσεως, καὶ νὰ μεταφέρονται αὐταὶ διὰ τῆς Ἀμφίσης εἰς τὸ ἐν Π. Πάτραις κατὰστημα τῆς διαμετακομίσεως, ὅθεν ἀκολούθως νὰ ἐξαγῶνται

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Ιουλίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περί συστάσεως Καταθετικού Ταμείου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρούντες, ότι η σύστασις ενός καταστήματος, ωρισμένου εις την αποταμίωσιν και διατήρησιν παρακαταθηκών, είτε δικαστικών είτε εξώδικων, και εις την κατάθεσιν άλλων κεραλαίων, ή αξιών προσδιωρισμένων αμεταθέτως εις χρήσιν ωρισμένων, δύναται να συντελέσῃ εις την ανάπτυξιν της δημοσίου πίστεως, τὸ μὲν διὰ τῆς εξασφαλίσεως τῶν ιδιωτικῶν συμφερόντων τὸ δὲ διὰ τῶν εύκολιῶν, τὰς ὁποίας ἡμπορεῖ νὰ παρέχῃ εις τὴν δημοσίον ὑπηρεσίαν καθ' ὠρισμένας περιπτώσεις. Πεισιμένοι, ὅτι τὸ τοιούτον κατάστημα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του, πρέπει νὰ ἴναι ἀνεξάρτητον, νὰ διοικῆται κατ' αὐστηροὺς κανόνας, καὶ νὰ ἐπαγρυπνήται διηλεκτικῶς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, στηριζομένη εις τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'

Περί συστάσεως Καταθετικού Ταμείου, καὶ περὶ διοικήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 1.

Συσταίνεται Καταθετικὸν Ταμεῖον, ὠρισμένον εις παραδοχὴν καὶ διατήρησιν παρακαταθηκῶν, είτε δικαστικῶν είτε εξώδικων, καὶ εις κατάθεσιν άλλων κεραλαίων ἢ αξιῶν δημοσίων ἢ ιδιωτικῶν. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν του θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ Ταμεῖον τοῦτο θέλει διοικεῖσθαι καὶ ἐφορευεῖσθαι ἀπὸ τριμελῆ ἐπιτροπῆν, ἐιδικὴν καὶ ἀνεξάρτητον, ὑποκειμένην εις τὴν ἐξέλεξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις, καὶ θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ ἑνὸς ταμίαν ὑπεύθυνον διατελοῦντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ τριμελής ἐπιτροπὴ θέλει σύγκεισθαι.

α'. Ἀπὸ ἑνὸς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκλεγόμενον δι' πλειονοψηφίαν ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

β'. Ἀπὸ ἑνὸς ἐλεγκτῆν τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου, ἐκλεγόμενον ὡσαύτως παρὰ τοῦ Συνεδρίου.

γ'. Ἀπὸ ἑνὸς Βασιλ. Ἐπιτροπῶν, διοριζόμενον παρ' Ἡμῶν.

Ἐκαστον τῶν ἀνω τριῶν μελῶν θέλει ἔχει τὸν τοποτηρητῆν του, διοριζόμενον κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος· ὁ δὲ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας θέλει προεδρεύει εις τὴν ἐπιτροπῆν.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ἐργασίαι τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμισθοὶ καὶ ἐπίτιμοι· ὁ διορισμὸς τῶν ἰσχύει ἐν ἔτος· εἰμποροῦν ὅμως νὰ ἐκλεγθῶσιν ἐκ νέου. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δίδουν τὸν ὄρκον ἐνώπιον Ἡμῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ταμίαις, ὅστις θέλει ἐκπληροῖ καὶ γρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνει μισθὸν καὶ δίδει ἐγγύησιν. Εἰδικὸν διατάγμα

θέλει κανονίσει τὰ περὶ τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς ἐγγυοδοσίας του, καὶ τοὺς λογιστικοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους ὀφείλει ν' ἀκολουθῆ ὡς ὑπόλογος· δίδει δὲ τὸν ὄρκον ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον ἔχει ἐν κύριον καὶ γενικὸν κιβώτιον, καὶ ἕτερον πρόχειρον καὶ μερικόν. Τὸ κύριον κιβώτιον θέλει κλεισθῆ με τρία διάφορα κλειθρα, ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, θέλει κρατεῖ ἀνὰ μίαν τῶν τριῶν κλειδῶν. Τὸ πρόχειρον κιβώτιον, διαχειριζόμενον ἀπὸ τὸν ταμίαν, θέλει χρησιμεύει εις τὴν καθημερινὴν ληξοδοσίαν, κατὰ τὴν ὁδηγίαν καὶ διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἕως οὗ ἐναποτεθῶσι τὰ χρήματα εις τὸ κύριον κιβώτιον. Τοῦτο πρέπει νὰ γίνεται τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος, ἢ καὶ ὁσάκις τὰ ἐν τῷ προχείρῳ κιβώτιῳ χρήματα ὑπερβαίνωσι τὴν ποσότητα τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 7.

Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου θέλει συντάττεσθαι ἑκθεσις ὑπογραφομένη ἀπὸ τὰ τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ καταχωρημένη εις ἐπίτιδες βιβλίον.

ΤΜΗΜΑ Β'

Περί παραδοχῆς καὶ ἀποδόσεως τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἄρθρ. 8.

Πᾶσα δικαστικὴ παρακαταθήκη, διατασσομένη κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, θέλει παραδίδεσθαι εις τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον, ἐκδιδομένου γραμματίου παραλαβῆς ἀπὸ τὸν Ταμίαν· τὸ ὅς γραμματίου τοῦτο πρέπει νὰ θεωρῆται ἐντός 24 ὥρων ἀπὸ τοῦ τοῦλάχιστον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, ἐκτὸς ἂν δι' άλλων ἀποδεικτικῶν μέσων ἴθελαν ἀποδειχθῆ, ὅτι πραγματικῶς εἰσῆλθεν εις τὸ κύριον καὶ γενικὸν κιβώτιον ἢ παρακαταθήκῃ· ἄλλως τὸ μὴ ἐπιβεβαιωμένον γραμματίον φέσει πᾶσαν ἀποδεικτικὴν ἰσχυρίαν καὶ ὑπογραφομένη ὡς πρὸς τὸν παραλαβόντα τὴν παρακαταθήκην, καὶ ἐκδόντα τὸ γραμματίον ταμίαν.

Ἄρθρ. 9.

Ὅσαι καὶ παρακαταθήκαι, είτε δικαστικαὶ είτε εξώδικαι, ὅσαι εἰσπικνοῦνται είτε εις τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, είτε εις ἄλλο ταμεῖον τοῦ Κράτους, θέλουν μετακινήσθαι εις τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρ. 10.

Τὰ δικαστήρια καὶ πᾶσα ἄλλα δημόσια ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέπωσιν ἢ νὰ διατάττωσι κάμην παρακαταθήκην ἀλλαγῶν, παρὰ εις τὸ δεῖ τοῦ παρόντος νόμου συστακίονμενον πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ εξώδικοι καὶ ἐκούτιαι παρακαταθήκαι, θέλουν εἶναι δεκταὶ παρὰ τῷ Καταθετικῷ Ταμείῳ κατ' ἀπλὴν αἴτησιν ἐνὸς τῶν ἐνεγομένων μερῶν, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἰσχυροῦσιν καὶ ἐνταῦθα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 διατάξεων.

Ἄρθρ. 12.

Κάμμία δικαστικὴ ἢ εξώδικος παρακαταθήκη δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀποδοθῆ, παρὰ δύναμει βουλεύματος τῆς ἐπιτροπῆς, αἰτιολογημένου καὶ μνημονεύοντος τὰ δικαιολογούντα τὴν ἀπόδοσιν ἐγγράφα. Δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περιπτώσιν ν' ἀποδοθῆ ἢ παρακαταθήκη, ὑπαρχούσης δικαστικῆς ἐστάσεως, νομίμως κοινοποιηθείσης πρὸς τὸ ταμεῖον. Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸ περὶ τοῦτου εἴτε καταφατικὸν εἴτε ἀποφατικὸν βούλευμά της, ἐντός ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ δικαστικαὶ καὶ εξώδικοι παρακαταθήκαι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἱερὰ καὶ ἀπραχίαστοι· αἱ δὲ παραδόσεις καὶ ἀποδόσεις αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται εις ἄλλο ἐξόδον παρὰ εις τὸ χροστόσημον τῶν ἐγγράφων.

των, προσδιορισμένοι ή προσδιορισθσόμενοι επομένως επί των κληρονομιών, ανεξαρτήτως από της εξαγωγής την περίστασιν και άφορώσαι τους αυτόχθονας ή τους ξένους.

Άρθρ. 5.

Αί άνωτέρω συμφωνίαί θέλουσιν έχει κύρος άφ' ης ημέρας ανταλλαχθῆ ή επικύρωσις της παρούσης διακηρύξεως· άλλ' έν τούτοις διά ν' απολαύσιν όσαν τάχιον οι ύπήκοοι εκάτερων των συμφωνησάντων μερών τάς όφελείας, όσαι θέλουσι προκύψει ώς πρός αυτούς εκ της παρούσης συμβάσεως, άπερσίσθη, όπως όλα τά μη εξαχθέντα εισίτι ύπάρχοντα όσα ήδη άνήκουσιν εις τους ρηθέντας έντός των Έπικρατειών εκάτερων των Κυβερνήσεων, χαίρωσι την αύτην από εισπραξεί; έλευθερίαν, την συμφωνηθείσαν και διά τάς μελλούσας προσκτήσει;.

Πρός πίστωσιν τούτων ύπεγράφη ή παρούσα διακήρυξι; παρά του επί του Βασιλ. Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματέως διά ν' ανταλλαχθῆ με άλλην όμοίαν εκδοθείσαν παρά της Κυβερνήσεως της Α. Μ. του Βασιλέως της Σαρδηνίας.

Έξεδόθη έν Αθήναις, την 22 Δεκεμβρίου 1838 (3 Ιανουαρίου 1839).

Ο επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματέυ; της Έπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Δ Η Λ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Περί άπαλλαγῆς παντός λιμενικού και θλαστοπλοϊκού δικαιώματος, των εις τό Έλληνικόν Κράτος προσορμιζομένων Σαρδινιακών πλοίων, και τ' άνάπλιν Έλληνικών εις τό Σαρδινιακόν Κράτος.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δ η λ ο π ο ι ε ῖ ,

Διά Διακηρύξεων ανταλλαχθεισών μεταξύ των Κυβερνήσεων της Α. Μ. του Βασιλέως της Ελλάδος και της Α. Μ. του Βασιλέως της Σαρδηνίας, άπερσίσθησαν συμφωνίαι παρά αυτών τά ακόλουθα.

Του λοιπού από 1 (13) Απριλ. 1839 πάν έμπορικόν Σαρδινιακόν πλοϊον προσορμιζόμενον εξ ανάγκης (en relache forcée) εις ένα των λιμένων της Στερεάς ή των Νήτων της Ελλάδος, θέλει εισθαι άπηλλαγμένον παντός λιμενικού και θλαστοπλοϊκού δικαιώματος (droit de port et de navigation) εισπραττομένου ήδη ή προσδιορισθσόμενου μετά ταύτα πρός όφελος της Έπικρατείας, αν τά αίτια τά καταστήσαντα αναγκάζιν την προσόρμισιν αυτού ήναι πραγματικά και προφανή, και έν περιπτώσει, καθ' ην τό τοιοῦτον πλοϊον δέν ήθελεν ενεργήσει κάμιν έμπορικῆν πράξιν φορτόνον ή εκφορτόνον πραγματείαι; εννοείται δε ότι αί φορτώσεις και εκφορτώσεις αί γενόμεναι ύποχρεωτικώς πρός επιδιόρθωσιν του πλοϊου δέν θέλουσιν παντελώς θεωρεΐσθαι ώ; έμπορικῆι πράξει; προκαλοῦσαι άποτίσεις δικαιωμάτων. Τό τοιοῦτον πλοϊον δέν θέλει επίτης απολαμβάνει εξαίρεσιν πληρωμῆς των τοιοῦτων δικαιωμάτων εις περίστασιν, καθ' ην ήθελε παρτείνει την εις τον λιμένα της προτορμισεώ; του διαμονῆν αυτού πλέον του αναγκαίου καιρού αναλόγως των αιτιών, άτινα έδωκαν χώραν εις την εκει προσόρμισιν του.

Τά Έλληνικά έμπορικά πλοια θέλουσιν απολαμβάνει εξ άμοιβαϊότητος εις Σαρδινίαν άπαρλλάκτως τά αυτά ώ; άνωτέρω δικαιώματα, καθόσον άφορά την πληρωμῆν των λιμενικών ή θαλαστοπλοϊκων δικαιωμάτων έν περιστάσει, καθ' ην ήθελον προσορμισθῆ εξ ανάγκης (en relache forcée) εις τινα των λιμένων του Βασιλείου της Σαρδινίας.

Έν Αθήναις, την 6 Μαρτίου 1839.

Ο επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματέυ; της Έπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Δ Η Λ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Περί εκποιήσεως εθνικων μύλων.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δ η λ ο π ο ι ε ῖ ,

Δυνάμει του από 16 (28) Φεβρουαρίου ύπ' αριθ. 554 Υ. Βασ. Διατάγματος, όλοι οι πενταετώ; ένοικιασμένοι εθνικοί μύλοι του Κράτους, θέλουσιν εκτεθῆ εις δημοπρασίαν εκποιήσεως, κατά τους όρισμούς του από 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περί φθαρτων κτημάτων Νόμου.

Έν Αθήναις, την 6 Μαρτίου 1839.

Ο επί των Οικονομικών Γραμματέυ; της Έπικρατείας.
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Μαρτίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περί πενταετού; ένοικιάσεως των ιχθυοτροφείων κ. τ. λ. του Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τη προτάσει της Ημετέρας επί των Οικονομικών Γραμματείας, ακούσαντες την γνώμην του Συμβουλίου της Έπικρατείας, άπερσίσθησαν και διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Τά ιχθυοτροφεία, θυννεϊά, οι ιχθυοτρόφοι ποταμοί ή αί λιμναι, τά ιχθυοτρόφα ύδατα, κείμενα εις διάφορα μέρη του Κράτους, όσαν ή ένοικιάσι; έληξεν, ή όσα δύνανται να διατεθώσι, θέλουσιν εκτεθῆ εις δημοπρασίαν πενταετού; ένοικιάσεως, και παρχωρηθῆ, κατ' έγκρισιν της επί των Οικονομικών Γραμματείας της Έπικρατείας, εις τον πλειοδοτήσαντα, αν ή ένοικιάσι; φθάσῃ τον ελάχιστον όρον και δώσῃ ό ένοικιαστή; αξιόχρεων έγγυητήν και πληρωτήν.

Άρθρ. 2.

Η ένοικιάσι; θέλει γενῆ χωριστά δι' έν εκαστον, εκτός μίνον, όπου και όταν απαιτήται ή ένωσι; δύο ή και πλειοτέρων συνάμα, πρός απορρυγῆν επιζημιών διενέξεων.

Άρθρ. 3.

Οί όροι καθ' ου; εκαστον εκ των ιχθυοτροφείων, θυννεϊων κ.τ.λ. θέλει ένοικιασθῆ, πρέπει να σφηνισθώσιν εις ιδιαιτέραν διακήρυξιν εκδοθησομένην και δημοσιευθησομένην διά της προς δημοσίευσιν των άγγελιωων προσδιορισμένη; εφημερίδος, διά τοιχοκολλησεως και κηρύξεως εις την πρωτεύουσαν της άνοικούσης διοικήσεως, καθώ; και εις τον τόπον, όπου ευρίσκεται τό ιχθυοτροφείον, δεκαπέντε ημέρας πρό της δημοπρασίας. Εις την διακήρυξιν αύτην πρέπει να ληφθώσι πρό πάντων ύπ' όψιν αί τοπικαι περιστάσεις, όσαι θέλουσιν απαιτήσει διαφόρους εξηγήσεις και διασαφήσεις, τεινούσας εις τό ν' άρθωσιν εκ μέσου προηγουμένως όλαί αί ώ; εκ της άσφαείας άμφιβολίαι, περί δικαιωμάτων, ή ύποχρεώσεων του ένοικιαστοῦ.

Άρθρ. 4.

Αί δημοπρασίαί θέλουσιν ενεργηθῆ εις την πρωτεύουσαν εκάστη; διοικήσεως κατά τους έν ενεργεία τύπους των δημοπρασιών, ή και εις άλλην πόλιν ή κωμόπολιν. Αλλά περί τούτου απαιτείται ρητή άδεια της επί των Οικον. Γραμματείας.

Άρθρ. 5.

Ο ένοικιαστή; θέλει παραλάβει υπό την εξουσίαν του, ευ-

ΤΜΗΜΑ Γ.

Περί των σχέσεων του Καταθετικού Ταμείου προς το Γενικόν.

*Αρθρ. 14.

Είς το Καταθετικόν Ταμείον θέλει τεθῆ ἕν κεφάλαιον ἀποθεματικόν προσδιορισμένον εἰς τὸ νὰ διευκολύη τὰς ἐργασίας τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, θεραπεύον τὰς ὀρισμένας μακρὰς προθεσμίας, καὶ τὰς ἐπίδομας βραδύτητας τῆς πληρωμῆς διαφόρων εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους· ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ αὐτοῦ κανονίζεται κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους.

α'. Ὅσακις τὸ Γενικόν Ταμείον λάβει χρεῖαν νὰ διαθέσῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τούτου, ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, προσδιορίζοντος τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῶν εἰς ἀνταλλαγὴν παραχωρηθησομένων εἰσοδημάτων, τῶν ὁποίων ἡ εἰσπραξις θέλει ἐπιτραπῆ εἰς τὸ Καταθετικόν ταμείον δι' ἐιδικῆς ἐπιτροπικῆς.

β'. Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιτροπικῆ δὲν εἴμπορεῖ νὰ γίνεται, εἰμὴ εἰς ὀρισμένα εἰσοδήματα μὴπω λήξαντα τῆς τρεχούσης χρήσεως, ἢ εἰς ἐκκαθαρισμένα καθυστεροῦντα ἀξιοχρέων ὀφειλετῶν.

*Αρθρ. 15.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει εἰς τὸ Καταθετικόν Ταμείον κεφάλαιον ἀποθεματικόν, τὸ δὲ Γενικόν περιστασιζέται ἀπὸ ἀνάγκης χρηματικῆς, δύναται λαμβάνον τὴν Βασιλ. ἄδειαν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ Καταθετικόν Ταμείον ὀρισμένα καθυστεροῦντα ἢ μὴπω λήξαντα εἰσοδήματα, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσπραξίν των εἰς αὐτὸ δι' ἐπιτροπικῆ ἐγγράφου. Τὰ εἰσοδήματα ταῦτα θέλουσιν θεωρεῖσθαι ὡς ὑποθήκη πρὸς ἐκαστὴν τῶν χρηματικῶν, μὴ ἀλαττωμένης παντάπασιν ἄλλως τῆς εὐθηνίας τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὴν εὐπρόθεσμον ἐξόφλησιν αὐτῶν.

*Αρθρ. 16.

Γενομένης τῆς παραχωρήσεως ταύτης καὶ ἐπιτραπείας τῆς εἰσπραξέως εἰς τὸ Καταθετικόν Ταμείον, ἀνοίγεται διὰ Βασιλ. Διατάγματος πίστωση ὀρισμένου εἰς τὸ Γενικόν Ταμείον ποσού, τὴν ὁποίαν πραγματοποιεῖ τούτο δι' ἐκδόσεως γραμματίων εἰς βῆρος τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου. Ταῦτα τὰ γραμμάτια, ὀνομαζόμενα γραμμάτια τοῦ Γεν. Ταμείου, θέλουσιν ἀναγνωρίζεσθαι διὰ τοῦ «ἐθεωρήθη» τοῦλάχιστον παρὰ δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ θέλουσιν δηλώσει πάντοτε τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐπιτρέποντος διατάγματος.

*Αρθρ. 17.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐκδίδωνται παρὰ τοῦ Γεν. Ταμείου εἰμὴ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν των, καὶ θέλει συμφωνηθῆ δι' αὐτὰ τὸ πολὺ 8 0/0 τόκος.

*Αρθρ. 18.

Εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν γραμματίων θέλουσιν τηρεῖσθαι οἱ ἐξῆς ὅροι:

α'. Τα γραμμάτια δὲν ἔχουν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν.

β'. Δὲν θέλουσιν ἐκδίδεσθαι γραμμάτια διὰ ποσότητα μικροτέραν τῶν 500 δραχμῶν.

γ'. Τα παραχωρηθέντα εἰς τὸ Καταθετικόν Ταμείον δι' ἐπιτροπικῆς εἰσοδήματα, θέλουσιν ἔχει ἀξίαν ἀνωτέραν κατὰ ἕν τρίτον, ἀπὸ τὰ ἐκδοθησόμενα παρὰ τοῦ Γεν. Ταμείου γραμμάτια, καὶ ἡ προθεσμία τῆς εἰσπραξέως αὐτῶν θέλει προηγείσθαι πάντοτε τῆς λήξεως τῶν γραμματίων· ἐξ' ἐναντίας ὅσον δὲ περισσεύσει μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων, ἀνήκει εἰς τὸ Γεν. Ταμείον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τὸ διαθέσῃ ἄλλως πως.

*Αρθρ. 19.

Τὰ Βασιλικά Διατάγματα, ἐφ' ὧν θέλει στηρίζεσθαι ἢ εἰς τὸν ἀρθρον 14 §. α. καὶ 15 ἐπιτροπικῆ, θέλουσιν διαλαμβάνει λεπτο- (ΕΤΟΣ 1839.)

μερῶς τὰς παραδοθησομένας ὁμολογίας ἢ ἄλλα ἐγγράφα, δι' ὧν βεβαιούται τὸ πρὸς τὸ δημοσίον χρέος, τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ εἰσπραξις, καὶ θέλουσιν προσδιορίζει τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῶν γραμματίων. Τὸ δὲ ἐγγράφον τῆς ἐπιτροπικῆς θέλει υπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' ἐνός καὶ παρὰ τῆς τοιμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀφ' ἑτέρου.

*Αρθρ. 20.

Τὸ Καταθετικόν Ταμείον θέλει συνεννοεῖσθαι ἀπ' εὐθείας μετὰ τὰ διάφορα Ταμεία τοῦ Κράτους, διὰ νὰ γίνωνται διὰ λογαριασμῶν τοῦ ἐπὶ τῆ βάσει τούτων τῶν ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων αἱ εἰσπραξις, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀπ' εὐθείας πάλιν τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα. Ὅλα δὲ τὰ ταμεία τοῦ Κράτους ἔχουν τὴν ἄδειαν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν δυνάμει τοῦ παρόντος νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεις τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου, ἀλλὰ χωρὶς νὰ συγγέωσι τὰ διὰ λογαριασμῶν αὐτοῦ εἰσπραττόμενα μετὰ τὰ δημοσία εἰσοδήματα.

*Αρθρ. 21.

Τὰ χρήματα, τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὸ Ταμείον τούτο ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων θέλουσιν ἐγγράφεσθαι, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 14, εἰς πίστωση τῆς μερίδος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἀνανεοῦμενον τοιοῦτοτρόπως καὶ κατασταίνόμενον πάλιν διαθέσιμον κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, θέλει παρέχει εἰς τὸ Γενικόν Ταμείον σταθερὸν βοήθημα εἰς τὰς χρηματικὰς του ἀπορίας· κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 15 εἰς πίστωση τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

*Αρθρ. 22.

Ὅλα τὰ Βασιλικά Διατάγματα, ὅσα ἀποβλέπουσιν ὁποιαδήποτε ληξιαρχίαν τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου μετὰ τὸ Γενικόν, θέλουσιν δημοσιεύεσθαι ἀνυπερθέτως διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου ἐπιτροπὴ θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

*Αρθρ. 23.

Εἰδικὰ Διατάγματα θέλουσιν κανονίσει τὰ περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

*Αρθρ. 24.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Αὐγούστου.

—ο—

Ν Ο Μ Ο Σ

Περί φορολογίας τῆς σταφίδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες νὰ εἰσπράξωμεν τὸν διὰ τὸ 1839 φόρον τῶν σταφιδοδεκάτων εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα, συνάμα μετὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς προσδιοριζομένης κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος τιμῆς, κατὰ τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθὲν Διάταγμα· διὰ νὰ προλάβωμεν ἀφ' ἑτέρου τὴν ζημίαν

μέρος, δύναται να συμμετέχη εις την ψηφοφορίαν της νέας αποφάσεως. Εις το διωρισθέν περί τούτου τμήμα πρέπει να προσδρεύη ο Πάρεδρος του εν Αθήναις Έρεταιού, προσητομένων και άλλων δύο μελών, εξών το μὲν θέλει είναι εκ των δικαστών του Έρεταιού των Αθηνών, το δὲ εκ των της α. τάξεως λογιστών του Έλεγκτικού Συνεδρίου, και προς τὸν σκοπὸν τούτον θέλουν διορίζεσθαι παρ' Ημῶν, τῶν εν τούτων ὅσον και εξ' ἐκείνων, ἀνα τρία μέλη ἀναπληρωτικά. Ἐν εἰς τὸ δεύτερον τμήμα δὲν ὑπάρχη ἀριθμὸς ἰκανὸς μὴ ἐξικισμένων Έλεγκτῶν, διὰ να κατασταθῆ νόμιμος ἡ τοῦ τμήματος σύνθεσις προπλαυθάνονται, προς συμπλήρωσιν τοῦ δευτέρου τμήματος, Έλεγκταὶ ἢ Πάρεδροι εκ τοῦ πρώτου μὴ λαβόντες μέρος εἰς τὴν πρώτην ἀποφασιν' ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται εκ των παρέδρων Έρετῶν, και εκ των λογιστῶν α. τάξεως των κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι άρθρῳ δικάζιν διορισθεσμένων ὡς ἀναπληρωτικῶν μελών.

Ἐναντίον της εκ νέου ἐκδιδομένης λογιστικῆς ἀποράτεις δὲν χωρεῖ πλέον ἄλλη αἴτησις ἀναίρεσεως' πλὴν πρέπει να γίνεται ἡ ἀναθεώρησις παρὰ τῷ ἰδίῳ τμήματι, καθ' ἃ ὄρισται ἐν τῷ §. 21 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.) 1833.

Ἄρθρ. 12.

Τὰ εἰς τὸ Συμβούλιον της Ἐπικρατείας παρὰ τοῦ Έλεγκτικοῦ Συνεδρίου πεμπόμενα ἔγγραφα, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρόσθετον ἐνησημον χάρτην, ἀλλὰ δὲν ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου ὅσα ὁ ὑπόλογος παρουσιάσῃ ἀπ' εὐθείας αὐτὸς εἰς τὴν Γεν. Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου της Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν και ἐπὶ της Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν και δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Αθήναις, τὴν 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 10.

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί χορηγίσεως ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας και γραμματεῖς αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν και

ἐπὶ της Δικαιοσύνης Γραμματέων της Ἐπικρατείας.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1836 Ἡμέτερον Διατάγμα δι' οὗ παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, εἰρηνοδικακοὺς γραμματεῖς και κλητῆρας, πενήντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν λόγῳ ἀποδοχῶν ἐπὶ τῶν τελῶν τοῦ παρ' αὐτοῖς δαπανωμένου σφραγιστοῦ χάρτου.

Παρατηροῦντες ὅτι ἡ ποσότης αὕτη, ὡς εκ της πείρας ἀπεδείχθη, δὲν εἶναι ἀντιμισθία ἀνάλογος με ὅσα οἱ δικαστικοὶ οὔτοι ὑπάλληλοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι χρέη, οὔτε ἰκανὴ να θεωραπεύσῃ τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας τοῦ βίου.

Θέλοντες ἐπομένως να παρέξωμεν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας και γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων ἐπαρκεστέρην τινὰ ἀντιμισθίαν μεχριστοῦ δυνηθῶμεν να κανονίσωμεν ὀριστικώτερον τὰ περὶ της μισθοδοσίας αὐτῶν, ἀπεφασίσκαμεν και διατάττομεν τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἐκ τοῦ καταβαλλομένου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἡμίσεως τῶν ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου εἰσπραττομένων ἐν τοῖς εἰρηνοδικαίκοις τελῶν θέλει διδεδεσθαι ἀπὸ 1 τοῦ προσεχοῦς Μαΐου τ. ε. εἰς τε τοὺς εἰρηνοδίκας και τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, διακριθέντα ἑκάτερος εἰς τρεῖς τάξεις διὰ τοῦ εἰς τὸ παρὸν Διατάγμα παραρτημένου και ἐγκριθέντος παρ' Ημῶν πίνακος μηνιαζὸν ἐπιμισθίου

Εἰς τὸν τῶν εἰρηνοδικῶν της 1 τάξεως	δραχ. 40
της 2 »	» 30
της 3 »	» 20
Εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς της 1 τάξεως	δραχ. 30
της 2 »	» 20
της 3 »	» 15

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν και ἐπὶ της Δικαιοσύνης Γραμματεῖς, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις και ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Αθήναις τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ἐπὶ της Δικαιοσύνης και ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς της Ἐπικρατείας

Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

Άρθρ. 1.

Επί κεφαλής τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς διευθυντὴς, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθενται ὅλα τὰ καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ ἰδιαίτερου Ἡμῶν Διατάγματος ῥητῶς ὀρισθησόμενων περιπτώσεων, καθ' ἃς δὲν δύναται νὰ ἐνεργῆ, εἰμὴ διὰ συμπράξεως ἐνὸς ἰδιαίτερου Συμβουλίου, συγκαταμένου ἐκ δύο τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας, τούτεστιν Ὑπουργικῶν Συμβούλων ἢ Παρέδρων, ἐκλελεγμένων παρ' Ἡμῶν. Ὁ Διευθυντὴς ἔχει τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει δὲ προηγεῖσθαι αὐτοῦ.

Άρθρ. 2.

Καθ' ὅλα τὰ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἰδιαίτερου Συμβουλίου ἀπαραιτήτως ὑποβληθησόμενα ἀντικείμενα, ἢ συγκατάθεσις ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰς τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ ἀρκεῖ, διὰ νὰ καταστήσῃ ταύτην ἰσχύουσαν. Ἐν δὲ τῇ ἐναντίᾳ περιπτώσει, καὶ καθόσον αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα εἶναι ἐξ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους ἢ Διατάγματα, ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας δύναται ν' ἀπορραίσῃ οἰκοθεν, ἐκτελεῖται ἀμέσως ἡ γνώμη τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, ὡσὰκις ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

Πρέπει δὲ πάντοτε νὰ μὴς ὑποβάλλεται ἀνευ ἀναβολῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀναφορὰ, διὰ νὰ ἀπορραίσωμεν τὰ περαιτέρω. Παρομοίως καθόσον τὰ ἀντικείμενα εἶναι ἐξ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Γραμματεία δὲν ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα νὰ διατάξῃ ποτε ἀνευ τῆς ἐγκρίσεώς μας. Ἡ πρὸς Ἡμᾶς ἀναφορὰ θέλει περιεχεῖ, πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ, τότε μόνον ἰδίως καὶ τὴν γνώμην ἐνὸς ἐκάστου τῶν μελῶν, ὡσὰκις αἱ γνώμαι αὐτῶν εἶναι ἀντιθεταί εἰς τὴν τοῦ Διευθυντοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλας τὰς πράξεις, εἰς ὅσας θέτει τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀργανικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέν ὀργανικὸν Διάταγμα Μας περὶ συστάσεως ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν προσέτι τὰ ἑξῆς:

Άρθρ. 1.

Τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ, δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος ὀργανικοῦ Διατάγματος Μας, συστηθέντος ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, καθόσον αὐτὰ, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ Διατάγματα, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα:

α.) Πᾶσα περὶ εἰσαγωγῆς, καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως Οἰκονομικῶν Νόμων καὶ ὀργανικῶν Διαταγμάτων πρότασις,

ἰδίως δὲ περὶ βελτιώσεως τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καθὼς καὶ περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων

β.) Πᾶσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένη ὁδηγία καὶ ἐξήγησις

γ.) Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὄρου εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ εἰς τὰς μειοδοσίας τῶν διὰ τὸ δημοσίον προμηθειῶν

δ.) Ἡ ἐγκρίσις ἢ ἀπόρριψις τοῦ ἀποτελέσματος παντὸς εἰδους δημοπρασίας μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγχιν τῶν πρακτικῶν αὐτῆς. Τὰ πρακτικὰ αὐτὰ θέλουν ἐξελεγχεσθαι πρῶτον μὲν δι' ἐνὸς ὑπαλλήλου τῆς Γραμματείας, διορισθησομένου ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Συμβουλίου, μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν διπλὴν ταύτην ἐργασίαν εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἐξαιροῦνται δὲ τῆς διατάξεως ταύτης αἱ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων δημοπρασίαι, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα καθυποβάλλονται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ἄμεσον ἐξέλεγχιν τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1833 ὀργανικὸν αὐτοῦ Διάταγμα

ε.) Ὅλαι αἱ περὶ παρατάσεων πληρωμῆς αἰτήσεις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου

ζ.) Ὅλαι αἱ περὶ ἀποζημιώσεων καὶ δικαιωμάτων αἰτήσεις

η.) Ὅλαι αἱ περὶ ὁποιοῦδήποτε εἶδους παραχωρήσεως προτάσεις ἢ διαταγαί

θ.) Ὅλαι αἱ συζητήσεις περὶ ἐπιχειρήσεως, ἐξακολουθήσεως ἢ παύσεως ὁδοῦ, ἀφορώσης διένεξιν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν

ι.) Ὁ διορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων, ἐκτιμητῶν καὶ τῶν φυλάκων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τοὺς διαφοροὺς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας

κ.) Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπίστατων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων, ὡσὰκις πρόκειται περὶ ἄμεσου εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου

λ.) Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν οἰκονομικῶν Νόμων, Διαταγμάτων καὶ ὁδηγῶν ἀνακλυφθεῖσαι ἐλλείψεις ἢ δυσκολίαι

μ.) Ἡ ἐξέτασις ὄλων τῶν παραπόνων καὶ καταμηνύσεων κατ' οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ αἱ κατὰ συνέπειαν τούτων καθυποβληθησόμεναι εἰς Ἡμᾶς προτάσεις, καὶ τέλος

ν.) Ἡ ἐξέτασις πάσης προτάσεως, γινομένης παρ' ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν, ἀφορώσης τὴν δημοσίον περιουσίαν.

Άρθρ. 2.

Τὸ ἰδιαίτερον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει συνήθως τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ, ὡσὰκις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτήσῃ τὴν συγκάλεισίν του.

Άρθρ. 3.

Αἱ ἐν ταῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 1. σημειουμέναις περιπτώσεσιν εἰς Ἡμᾶς γινόμεναι ἀναφοραί, καὶ ἐκ τῆς Γραμματείας ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων ἢ Βασιλικῶν Διαταγμάτων διαταγαί καὶ ὁδηγίαι ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ προσυπογράφονται παρὰ τῶν δύο μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Τὸ εἰς μειωμένην εὐρισκόμενον μέλος δύναται πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἰδίας του εὐθύνης νὰ καταθέσῃ τὴν γνώμην του εἰς ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέλη.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Κατάλογος τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους, διηρημένων κατὰ τάξεις προσαρτώμενος εἰς τὸ περὶ ἀντιμισθίας τῶν εἰρηνοδικῶν σημερινὸν Βασ. Διάταγμα.

Εἰρηνοδικεῖα α'. τάξεως.		15. Κύμης.	43. Κορώνης.	19. Ἀμοργοῦ.
1. Βορείου πλευρᾶς	} τῆς Ἑρμιό- κῆς ὁδοῦ Ἀ- θηνῶν.	16. Ερποχωρίου.	44. Αἰγιαλείας.	20. Καλλιόπης.
2. Νοτίου πλευρᾶς		17. Σκοπέλου.	45. Ἀροανείας.	21. Τραγέας.
3. Μεσολογγίου.		18. Σκιάθου.	46. Νονάκριδος.	22. Ἴου.
4. Λαμίας.		19. Ἄνω Σύρου.	47. Φαρῶν.	23. Γαυρίου.
5. Χαλκίδος.		20. Τήνου.	48. Πύργου.	24. Κύθνου.
6. Ἑρμοπόλεως.		21. Μηκόνου.	49. Κυναίθης.	25. Πανόρμου.
7. Ναυπλίας.		22. Νάξου.	50. Μυρτουντίου.	26. Τρικάλων.
8. Τριπόλεως.		23. Θήρας.	51. Ἰλιδος.	27. Φενεοῦ.
9. Σπάρτης.		24. Ἄνδρου.	Εἰρηνοδικεῖα γ'. τάξεως.	
10. Καλαμῶν.		25. Πάρου.	1. Αἰγίνης.	28. Νεμέας.
11. Πατρῶν.		26. Σίφου.	2. Σχλαμῖνος.	29. Ἐπιδαύρου.
Εἰρηνοδικεῖα β'. τάξεως.		27. Μήλου.	3. Εἰδυλλίας.	30. Μεγαλοπόλεως.
1. Πειραιῶς.		28. Ἄργους.	4. Δαυλίδος.	31. Πάρωνος.
2. Λεβαδίας.		29. Κορίνθου.	5. Πυρασσίων.	32. Ἐλευσίνος.
3. Θηβῶν.		30. Σπετζῶν.	6. Γαλαξειδίου.	33. Καλτεζούντος.
4. Μεγάρων.		31. Μάσσητος.	7. Κραββάρων.	34. Ὀρχομενοῦ.
5. Ἀργινίου.		32. Ἰθράς.	8. Κουρήτιδος.	35. Χρυσάφης.
6. Εὐρυτανίας.		33. Καλαυρίας.	9. Επρομέρου.	36. Οἰτύλου.
7. Αἰτωλικοῦ.		34. Ὑψούντος.	10. Καρυστίας.	37. Κάμπου.
8. Βονιτζής.		35. Νυμφασίας.	11. Ἀμνῶν.	38. Ἐπιδαύρου Λιμηρίας.
9. Βάλτου.		36. Ψωφίδος.	12. Σκύρου.	39. Πρασιῶν.
10. Ναυπακτίας.		37. Ἄστρους.	13. Κεας.	40. Θουρίας.
11. Υπάτης.		38. Γυθείου.	14. Σέρφου.	41. Δεφνῶν.
12. Ἀμοῦσσης.		39. Παμίσου.	15. Σικύνου.	42. Ἐράνης.
13. Δωροῦ.		40. Κυπαρισσίας.	16. Ἀνάφης.	43. Λαμπίας.
14. Ἀταλάντης.		41. Πύλου.	17. Κιμῶλου.	44. Βόλακτος.
		42. Ἀνδριτζαίνης.	18. Φολεγάνδρου.	

Ἐγκρίνεται

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ Βασ. Ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τῶν διατηρουμένων καὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τοὺς εἰς τὰ κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρούμενα Μοναστήρια ἐνδικαιωμένους μοναχοὺς, καὶ διὰ νὰ ἐμψυχώσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ὄσον ἐνεστὶ καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 25383 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν

Α'.

Τὸ Β. Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τὸ λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρουμένων μοναστηρίων, δὲν θέλει ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως χωριστὰ ὡς ἐγένετο πρότερον, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον ἐνὸς ἐκάστου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, θέλει ἀποδίδει εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἐπὶ διετίαν λογιζομένην ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τὴν εἴσοδον τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὄρον τὸν προσδιορισθέν-

τα ὑπὸ τῆς εἰρημένης Γραμματείας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνοικιάσεων τῶν προλαβόντων τριῶν ἐτῶν 1836, 1837 καὶ 1838.

Β'.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει ἐκτεθῆ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν μονοστοῦς ἐνοικιάσεως κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Γ'.

Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα Α' καὶ Β' εἰσπρακτέων χρημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, θέλει γίνεαι εἰς τρεῖς δόσεις

τὴν 1. Σεπτεμβρίου,

τὴν 1. Νοεμβρίου καὶ

τὴν 31. Δεκεμβρίου.

Δ'.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ὑπάτῃ, τὴν 2 (14) Μαΐου 1839.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Β'. Οί πώλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφ' οὗ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι, μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

Γ'. Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζονται διὰ γῆρας.

*Ἀρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει ἐνοικιασθῆ κατ' ἐπαρχίας ὡς καὶ πέρυσιν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ παρχωρηθῆ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα. Ὅπου δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὄρον, θέλει διατάξῃ ἡ Γραμματεία τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίαν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν γίνεται ἡ ἀπαριθμησις καὶ εἰσπράττεται ὁ φόρος εἰς τὰς ἐποχὰς καὶ κατὰ τὸν τρόπον τὸν παρὰ τοῦ Νόμου ὀρισμένον.

*Ἀρθρ. 3.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουσι ἐνεργηθῆ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ 1839 ἔτους.

*Ἀρθρ. 4.

Τὰ ὄρια τῶν ἐπαρχιῶν θέλουσι διαγραφῆ ῥητῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι, πρὶν τελειώσωσιν αἱ δημοπρασίαι, διασαφίσεις περὶ ὁποιασδήποτε θέσεως ἢ ἐν γένει περὶ ὀρίων, ἂν ἔχωσιν ἀμφιβολίας, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένης κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεως.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ οἰκονομικοὶ Ἐπιτρόποι ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὀρίων καὶ διὰ πᾶσαν σφαλερὰν σημείωσιν.

*Ἀρθρ. 5.

Οἱ ἐνοικιασταὶ, εἴτε τὸ δημοσίον θέλουσι ἐνεργῆσαι τὴν ἀπαριθμησιν τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκκοισιν τῆς δημοπρασίας, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1840.

*Ἀρθρ. 6.

Τὸν φόρον θέλουσι εἰσπράξῃ, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων καὶ ἀγωγιατικῶν ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπαριθμησιν, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1840.

*Ἀρθρ. 7.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς δύο δόσεις τὴν α'. Μαΐου καὶ α'. Ἰουνίου 1840.

*Ἀρθρ. 8.

Ὁ φόρος ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν παρεγείμασαν καὶ ἐγέννησαν τὰ ποίμνια, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των. Ἄλλ' ὀφείλουσι οὗτοι νὰ ἐροδιασθῶσι μὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν τὸν φόρον διὰ νὰ μὲνωσιν ἀκαταζήτητοι τοῦ λοιποῦ ὅπου ἄλλοῦ μεταβῶσιν.

*Ἀρθρ. 9.

Δι' ὅσα ζῶα ἐφόρησαν ἢ ἐσφάγησαν πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀνήκει, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ φόρον, εἰμὴ ἐπὶ τῶν σφραγέντων χοίρων.

Οἱ παρὰ τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων ἤδη συνταχθέντες καὶ ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐκτεθησόμενοι κατάλογοι θέλουσι χρησιμεύσει ὡς βάσις τῆς εἰσπράξεως ταύτης καὶ τῆς ἐν περιπτώσει δυστροπίας καταδιώξεως τῶν φορολογουμένων.

*Ἀρθρ. 10.

Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς θέλουσι δοθῆ διπλότυπα βιβλία πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διενέξεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, περὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Τὴν χρῆσιν τῶν βιβλίων θέλει κανονίσῃ δι' ὁδηγίων τῆς ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

*Ἀρθρ. 11.

Ὅλαι αἱ μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ἢ ὑπενοικιαστῶν μεταξὺ ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, συννοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡς καὶ πᾶσαι περὶ ὀρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφοραὶ θέλουσι δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμον, ἀπὸ τοῦ διοικητικῶν δικαστηρίου τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως εἰς τὴν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία.

*Ἀρθρ. 12.

Ὅσακις κατὰ τὸ ἄρθρον 2 θέλει λάβει χώραν ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίς, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει τοὺς ἀναγκάσιους ἐφόρους, ἐπιστάτας καὶ φύλακας, καὶ ἐκδώσει πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀναγκάσιους ὁδηγίας.

*Ἀρθρ. 13.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελέσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρ. 1839 (1 Ἰανουαρ. 1840).

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπουσίας τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην βραδύτητα ὡς πρὸς τὴν ἐνεργείαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ὅσακις ἐν τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου κωλύεται ἢ ἀποδημεῖ μὲ ἀδειαν ἀπουσίας, τὰ ἔτερα δύο θέλουσι τὸ ἀναπληροῦ, μέχρις ὅτου τὸ κωλυόμενον ἢ ἀπὸν μέλος ἐπανεέλθῃ εἰς τὰ χρέη του.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας θέλει ἐνεργῆσαι καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐλαττώσεως τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιορίσωμεν τὸ προσωπικὸν τῆς κατὰ τὰς ἐπαρχίας οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον συγχωροῦσιν αἱ ἀνάγκαι τῆς, καὶ νὰ συμβιδάσωμεν αὐτὴν ὅσον ἐνεστὶ μὲ τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ Κράτους· ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς Ἐπιτρόπους παρὸν ἀφθονώτερον καὶ πλειότερας εὐκολίας εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν των ἐκπλήρωσιν. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ τμήματα συμφώνως ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλ. (9 Μαΐου) 1839 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Ἐξαιρεῖται ὁ ἐγγεῖος φόρος (τὸ δέκατον) τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Ἀακωνίας καὶ Λακεδαιμόνος, ὅστις θέλει εἰσπραχθῆ συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) Νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1838 Ἡμετέρου Διατάγματος. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ βαλανοκικίδια τῆς Λακεδαιμόνος, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὀρίζομεν ὥστε, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς ἄραρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν, δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδίων τῆς Λακεδαιμόνος θέλει διατεθῆ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρ. 2. Ὀρίζομεν δὲ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ καρπὸς νὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τὸ ὡς ἄνω κανονισμένον δέκατον.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας θέλει ἐνεργηθῆ εἰς Μεσολόγγιον ἢ δευτέρᾳ καὶ τελειωτικῇ εἰς Π. Πάτρας, ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Κέας, εἰς Κέα ἢ δευτέρᾳ εἰς Κομοπόλιν τῆς Σύρου. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ θέλουσιν ἐνεργηθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως εἴτε τῆς ἐπαρχίας, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἔδρα διοικήσεως.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν α'. Δεκεμβρίου 1839, τὴν β'. Ἰανουαρίου καὶ τὴν γ'. Φεβρουαρίου 1840.

Ἄρθρ. 7.

Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν δὲν φθάσῃ ἢ δὲν ὑπερβαίῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διατάττει τὴν εἰσπραξὶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἂν τοῦτο κρινεταὶ συμφερότερον, διορίζουσα τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους. Εἰς τούτην δὲ τὴν περίπτωσιν οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκικιδίων θέλουσιν εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστακοῦ καὶ Καρθασαρά, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ θέλουσιν ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα, ἀνὰ 30 Δρ. ἐπὶ χιλίων λιτρῶν τῶν ψιλῶν, καὶ Δρ. 18 τῶν χονδρῶν βαλανιδίων καὶ ἀνὰ 30 λεπ. δι' ἐκάστην ὀκτὸν κικιδίων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίωματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινὴν λαθρεμπορίου κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13 Σεπτεμβρίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκικιδοδένδρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἀπὸ ἰδιοκτῆτα βαλανοκικιδοδένδρα συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς δέκατον.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ βαλανοκικιδοδένδρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πῶς διατεθειμένων, καρποὶ ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς συναρξεί ὅλον τὸν καρπὸν, φροντίζων περὶ τῆς συλλογῆς του, καθ' ἃ ὑπαγορεύουσι τὰ συμφέροντά του.

Ἄρθρ. 3.

Ἀπὸ τὰ βαλανοκικιδοδένδρα τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἐσυναρξονται ἀνεκαθεν ἀπὸ τοὺς περιοικοὺς κοινῶς, χωρὶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχη οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἰδίως δικαίωμα ἰδιοκτησίας, θέλουσιν συλλέγει τὸν καρπὸν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ περιοικοὶ ἀνευ διακρίσεως καὶ ἀποδίδει φόρον 25 0/0.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων φόροι θέλουσιν ἐνοικιασθῆ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τμήματα ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου 1836 καὶ τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1837, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλ. 1836 καὶ εἰς τὰ φιλονεικούμενα βαλανοκικιδοδένδρα, μὲ τὴν παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμείου τοῦ ἀντιτίμου τοῦ μέρους τῶν καρπῶν, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, τὸ ὁποῖον μένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δεκάτου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ μετακομίσεως, ἢ διδομένης ἐγγυήσεως, ὡσαύτως μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς φιλονεικίας.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν φέρων των, εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμισις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ᾖ τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου. Περὶ τῆς μετακομίσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε συναρξεί ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον ἀναφερόμενα βαλανοκικιδοδένδρα, φροντίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος δι' ἐξόδων του.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γείνει εἰς δύο ἴσας δόσεις ἢ μὲν τὴν α'. Ὀκτωβρίου, ἢ δὲ δευτέρᾳ τὴν α'. Νοεμβρίου τ. ἔ.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διατάττεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Νόμον καὶ ἐνεργήσῃ αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΧΜΑΛΤΣ, Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

Άρθρ. 3.

Ο υπόλογος, όστις, διά τούς έν τῷ πρώτῳ άρθρῳ σημειωθέντας λόγους κάμνει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιδίδει, ἐπί ἀποδείξει παραλαβῆς, τήν περί ἀναίρεσεως αἴτησίν του, ἐντός τριάκοντα ἡμερῶν ἀπό τῆς εἰς αὐτόν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, εἰς τόν παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικόν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας, όστις οφείλει ἀμέσως νά κοινοποιήσῃ τήν τοιαύτην αἴτησιν εἰς τήν ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν. Διά τούς ἐκτός τοῦ Κράτους εὑρισκομένους ὑπόλογους, ἡ προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν εἶναι ἐξ μηνῶν ἀπό τήν εἰς τήν Γραμματεῖαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπίδοσιν. Τό αὐτό δικαίωμα ἔχει καί ὁ παρά τῷ ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ἐντός τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ περί ἀναίρεσεως αἴτησις θέλει διαλαμβάνει τά ἐν τῷ άρθρῳ 849, τῆς πολιτικῆς δικονομίας περιεχόμενα προσόντα, καί θέλει ἐπιδίδεσθαι διά τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τούς περί ἐπίδοσεως όρισμούς τῆς πολιτικῆς Δικονομίας· ἂν δὲ μέλλῃ νά ἐπιδοθῇ τό παρά τοῦ Γενικοῦ ἐπιτρόπου παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἔγγραφον ἀναίρεσεως εἰς ὑπόλογον διατρίβοντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πέμπεται τοῦτο ἀπ' εὐθείας, ἐπί ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τήν Γραμματεῖαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐντός τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν, διά νά τό ἀποστείλῃ περαιτέρω. Ἡ μὴ τήρησις τῶν διαγεγραμμένων προθεσμιῶν θέλει σέβει τό ἀπαράδεκτον τῆς ἀναίρεσεως, ὥστε τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας οφείλει καί ἐξ ἐπαγγέλματος νά ἀναγγείλῃ τοῦτο.

Άρθρ. 4.

Ο ὑπόλογος, ἡ καί ὁ παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικῷ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, δύναται, ἂν θέλῃ, νά κάμῃ ἀπάντησιν ἐντός 30 ἡμερῶν ἀπό τῆς ἐπίδοσεως τοῦ ἔγγραφου τῆς ἀναίρεσεως. Οἱ ἐκτός τοῦ Κράτους εὑρισκόμενοι ὑπόλογοι ἔχουσι τήν αὐτήν πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίαν ἀπό τῆς εἰς τήν ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖαν ἐπίδοσεως τοῦ ἔγγραφου τῆς ἀναίρεσεως, ὅσῃν καί πρὸς αἴτησιν ἀναίρεσεως. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ ἐπιμελέστερος τῶν διαδίκων ἔγγραφει τήν ὑπόθεσιν εἰς τό πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καί παραδίδει συγχρόνως εἰς τήν Γενικὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα. Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς άρθροις 570—578 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας διατεταγμένα.

Άρθρ. 5.

Ο παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἶναι συνήθως ὁ πληρεξούσιος τοῦ Δημοσίου εἰς τὰς παρά τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας κατὰ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δίκας, ἂν δὲν διορισθῇ ἄλλος διά τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμει Β. Διατάγματος· τὰ δὲ ἔργα τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκπληροῦν, καί κατὰ ταύτας ἀκόμη τὰς δίκας, ὁ παρά τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς.

Άρθρ. 6.

Γενομένης τῆς ἔγγραφῆς εἰς τό πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅ,τε παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καί ὁ ὑπόλογος, ἔχουν τό δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τήν εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποστολήν τῆς δικογραφίας ἀπό τοῦ Ἐλεγκτικόν Συνέδριον, ἂ μὲν Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀπ' εὐθείας προσκλήσεως του πρὸς τόν Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ δὲ ὑπόλογος διά μέσου τῆς προεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ ἔγγραφα ὅλα τῆς δικογραφίας, ὁμοῦ μὲ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, παραδίδονται ἐπίσημως εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' οὗ τακτοποιηθῶσι πρότερον παρά τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως τοῦ Ἐλεγ-

κτικοῦ Συνεδρίου, προσηκόντως ἀριθμογραφούμενα καί μονογραφούμενα, καί ἀντίτυπον τοῦ καταλόγου τῶν ἔγγραφων, ἐπικυρωμένον παρά τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἕτερον δὲ εἰς τὰ πρὸς τό Συμβούλιον παραδοθέντα ἔγγραφα. Γενομένης δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιστρέφονται ταῦτα πάλιν εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπί ἀποδείξει γενομένη ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἔγγραφων τοῦ εἰς τήν Γενικὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐναπομένοντος.

Άρθρ. 7.

Ο ὑπόλογος οφείλει, πρὸ τῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας συζητήσεως, νά παρουσιάσῃ εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τό ἀπό 27 Δεκεμβρ. (9 Ἰανουαρ.) 1836—1837, Ἡμέτερον Διάταγμα, τό ἀποδεικτικόν τοῦ ταμείου περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ προστίμου, καί τήν ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἡ τήν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως. Ἄλλως τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κηρύττει καί ἐξ ἐπαγγέλματος ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν.

Άρθρ. 8.

Ἄν εἰς τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῇ ἐγκλίμως, ἀποδειχθῇ δὲ ὅτι προσεκλήθη προσηκόντως, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται καί ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ. Ἄλλ' οὗτος ἔχει τό δικαίωμα νά κάμῃ ἀνακατῆ τῆς ἐκ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐντός ὀκτώ ἡμερῶν ἀπό τῆς εἰς αὐτόν κοινοποιήσεως αὐτῆς, καί νά ζητήσῃ τήν ἐκ νέου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Άρθρ. 9.

Τό πινάκιον ἐντός ὀκτώ ἡμερῶν μετὰ τήν συζήτησιν ἐκδίδει τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἀπόφασίν του αἰτιολογημένην, ἢ,τε καί ομαίεται κατὰ τὰς ἐν γένει περί κοινοποιήσεως ἀποφάσεως ἐπιτάξεις τῆς πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ ἀπόφασις γίνεται κατὰ πλειψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας ἐφαρμόζονται οἱ τῆς πολ. Δικονομίας ἐν γένει όρισμοί.

Τό τμήμα τοῦ ἀμετρήτουμένου δικηκτικοῦ, δικάζον τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει συγκοισθαι ἐξ ἐπτὰ μελῶν, λαμβανομένων κατὰ τήν τάξιν τοῦ εἰς τό τμήμα τοῦτο διορισμῶ των· ἐν περιπτώσει δὲ νομίμου κωλύματος, ἡ ἐξαίρεσεως, θέλων ἀναπληρωθῆναι ἐκ τῶν κατὰ τήν αὐτὴν τάξιν ἐπομένων.

Άρθρ. 10.

Ἄνίσως ἡ λογικτικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναρθεῖ ἀπὸ τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται ἐκ νέου εἰς τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον· καί ἂν μὲν ἡ ἀναίρεσις ἐγένειε διὰ παράβασιν τύπων, τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον διορθῶναι τὰς ἀνακαλυφθείσας παραβάσεις τῶν τύπων, ἐπαναλαμβάνει τήν ἐπεξεργασίαν τῆς ὑποθέσεως, καθόσον αὐτὴ ἐγένειεν ἀναγκαῖα ἐκ τῆς συμβάσεως ἀκυρώσεως τῶν τύπων, καί ἀπορραίζει ὀριστικῶς· ἂν δὲ ἡ ἀναίρεσις ἐγένειε διὰ παράβασιν Νόμου, ἡ ναιὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον ἄνευ νέας ἐπεξεργασίας δικακέπτεται καί ἐφαρμόζει τό κατάλληλον άρθρον τοῦ Νόμου.

Κατ' ἀμοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις, ὁ ὑπόλογος προσκαλεῖται νά δώσῃ ἔγγραφως, ἐντός τῆς ὁρισμένης προθεσμίας, ὅσας παρατηρήσεις νομίμη ἀναγκαῖον νά κάμῃ.

Άρθρ. 11.

Ἄν ἡ ὑπόθεσις καταντήσῃ πάλιν εἰς τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον, τότε πρέπει νά τήν ἀναδεχθῇ πάντοτε τό ἄλλο τμήμα, τό ὁποῖον δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀναρθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ὅχι μόνον ὁ εἰσηγητὴς πρέπει νά ᾖναι ἄλλος, ἀλλὰ μήτε κἀνὲν ἄλλο μέλος, τό ὁποῖον εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν ἔλαβε

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1839

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Ἰανουαρίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ παρατάσεως τῆς ἐσχυρῶς τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν τὸν περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμον ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας, δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι ἐντελῶς, καὶ προνοοῦντες περὶ τῆς τελείας ἐποκαταστάσεως καὶ στερεώσεως τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων

Ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἐσχυρῶς τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος, ἤτοι μέχρι τέλους τοῦ 1839.

Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1838 (12 Ἰανουαρίου 1839).

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

Δ Η Λ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Περὶ διαφόρων προσφορῶν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου ὉΘΩΝΟΣ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου ὉΘΩΝΟΣ ἐπρόσφερον.

Ὁ ἐν Ἀμβούργῳ καθηγητὴς Κ. Πάτερσεν τὴν ἱστορίαν τῆς δημοσίου βιβλιοθήκης τοῦ Ἀμβούργου.

Ὁ ἐν Δρέσδῃ καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς Ἰππότης Δὲλ τὸ πῶνμα του περὶ παλαιῶν ἐκκλησιῶν τῆς Νορβηγίας συνιστάμενον εἰς τρεῖς φακέλλους.

Ὁ ἐν Βερολίνῳ καθηγητὴς καὶ ἀρχαιολόγος τοῦ ἐκεῖ μουσείου Κ. Β. Βερνάρδ 1) συλλογὴν παλαιῶν ἀγαμάτων 2) ἀντίτυπον τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῆς Περσεφόνης. 3) ἀντίτυπον τοῦ Φαύνου.

Ὁ πρόεδρος τῆς φυσιολογικῆς ἐταιρείας τῆς Βορσίου Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας,

σὺμ. 13 συνιστάμ. εἰς τόμ. 52.

Ὁ Κ. Δομνάνδος τακτ. καθ. » 28 » » » 92

Ὁ Γ. Ῥάλλης ἐπίτιμ. καθ. » 5 » » » 11

Ὁ Π. Ἀργυρόπουλος » 3 » » » 8

Ὁ Δ. Α. Μαυροκορδάτος τακτικός καθηγητὴς » 4 » » » 6

Ὁ Κ. Δ. Σχινᾶς ἐπίτ. καθ. » 2 » » » 2

Ὁ Κ. Θ. Κολοκοτρώνης » 2 » » » 6

Ὁ Κ. Λαρόν μέλος τῆς Βασιλικῆς ἀκαδημίας » 8 » » » 12

Ἡ ἐν Δανίᾳ Βασιλικὴ τῶν Ἀρκτικῶν ἀρχαιολόγων ἐταιρεία διὰ τοῦ Κ. Ῥάφου γραμματέως αὐτῆς διατριβὰς τινὰς περὶ διαφόρων ἀνακαλύψεων γενομένων κατὰ τὰ ἀρκτικὰ μέρη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1838.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσέως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περί τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω φόροι τοῦ 1839 ἔτους θέλουν ἐνοικιασθῆ διὰ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῆ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν γενῆ κατὰ χωρία.

Ἄρθρ. 10.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, δύνανται νὰ γενῶσι νέαι προσφοραὶ ὄχι κατώτεραι τῶν ὅ τοῖς ἐκατόν διὰ δύο ἢ καὶ πλείοτερα χωρία συνενωμένα, ἢ καὶ δι' ἓνα ὁλόκληρον δῆμον. Αἱ προσφοραὶ αὗται γίνονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν διοικητὴν, ἢ τὸν ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἑλλείψει, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δώσωσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς προσφοράς πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπιτρόπον, διὰ νὰ διακηρύττῃ δευτέραν δημοπρασίαν.

Ἄν γίνουσι προτάσεις περὶ ἐνώσεως πολλῶν χωρίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν τινὰ, περὶ ὧν δὲν ἐνεφανίσθη πλειοδοτία εἰς τὴν κατὰ χωρία δημοπρασίαν, ἢ προσφορά τῶν ὅ τοῖς 0/0 ὑπολογίζεται ὡς πρὸς τὰ χωρία ταῦτα ἐπὶ τοῦ προσδιορισθέντος ἐλαχίστου ὄρου.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων δημοπρασίας, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῆ συναγωνισμὸς μεταξὺ τοῦ εἰς ταύτην τὴν δημοπρασίαν μείναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδοτοῦ εἰς τὰς πρώτας χωριστὰς γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων· ὅτε εἴνεκεν δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν, καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν δι' ὅλα ταῦτα τὰ χωρία· αἱ νέαι, καθὼς ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυγόν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τούτων συγκρίνεται μεγαλαρχῶς μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ καμῆ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐρῶς, ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

Ἄρθρ. 11.

Τὰ ὅσα τῶν εἰς δημοπρασίαν ἐπιθεμένων χωρίων ἢ δῆμων, θέλουν διαγραφῆ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένης πρὸς τὸ δῆμόσιον ἀπαιτήσεως, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων ὑπαγομένων εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα χωρίον. Οἱ Διοικηταὶ καὶ οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὁρίων καὶ διὰ πᾶσαν σφαλερὰν σημείωσιν. Ἄν κάτοικος ἐνὸς χωρίου καλλιερῆ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου, ἂν ἐκράτησε τοὺς φόρους τῆς.

Ἄρθρ. 12.

Ἐκαστὸν χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους τοῦ φέροντος πληρεξούσιον ἐγγράφον συνταταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ χωρίον, ἢ τινὸς τῶν συμβολαιογράφων. Τα πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῆ ἢ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπομένη περίπτωσις.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τοῦτο αἱ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ κατὰ πρόσκλησιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνην τῶν ἰδίων, θέλουν εἰδοποιεῖ ὁκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους διὰ

νὰ ἐνεργήσωσιν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράφως, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὸ ἴδιον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Δημάρχου πρὸς τοὺς παρέδρους τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὴν κοινοποιῶν κατὰ χωρία διὰ δημοσίας διακηρύξεως. Ἄν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρευρεθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποίου πωλοῦνται αἱ πρόσοδοι, ἢ διοικητικὴ Ἀρχή, ἢ ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ τούτο εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ δημοπρασίαι γίνονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης Διοικήσεως ἢ Ὑποδιοικήσεως, ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κριθῆ συμφορώτερον διὰ τὸ δῆμόσιον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων ἢ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἑλλείψιν ταύτης τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 δημοπρασίαι κατὰ χωρία κηρύττονται τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ δῆμόσιον τότε μόνον, ὅταν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὄρον, καὶ ὅταν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατωθῆ ἡ κατὰ χωρίων δημοπρασία, δὲν ἐγγειρίζονται ἀνωτέρα προσφορὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 εἰς τὰς πρὸς τὴν παραλαβὴν ἐκεῖ προσδιορισμένας ἀρχάς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν αἱ ἐνωτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται πάλιν τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ, ἐν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸν κατὰ χωρία τεθέντα, ἐλάχιστον ὄρον, καὶ ἂν δὲν ἐγγεινεν ἀνωτέρα προσφορὰ ἐκ μέρους τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν.

Ἄρθρ. 16.

Ἐάν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν δὲν γενῆ ἀνωτέρα προσφορὰ καὶ ἐν τὰ ἀποτελέσματα εἴτε τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 εἴτε τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 δὲν φθάσωσιν ἢ δὲν ὑπερβῶσι τοὺς ἐλαχίστους ὄρους, υποβάλλονται τὰ πρακτικὰ μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας παρατηρήσεις εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἣτις διατάττει τὰ δέοντα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἐκαστος πλειστηριασμὸς ἢ τελευταῖος πλειοδοτῆς θεωρεῖται ὑπόχρεως μέχρι εἰκοσιν ἡμερῶν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, ἣτις ἔμεινεν ἐπ' ὀνόματί του.

Ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ θεωρεῖται πᾶσα ἐγγράφος ἢ προφορικὴ προσφορὰ, ἐπὶ τῆς ὑποίας ἐνεργεῖται δημοπρασία.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ πρώτη καθὼς καὶ ἡ δευτέρα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τὰς 9 μέχρι 11 ὥρας π. μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4 μέχρι τῶν 6 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ δὲ συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου δὲν παρατείνεται πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας καὶ γίνεται κατὰ τὰς εἰρημένας ὥρας.

Αἱ δημοπρασίαι διακηρύττονται διὰ κήρυκος καὶ δημοσίας τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν προσδιορισμένον διὰ τὰς δημοπρασίας τόπον, ἢ μὲν πρώτη ὁκτὼ ἡμέρας, ἢ δὲ δευτέρα τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως.

Ἄρθρ. 19.

Ἐκαστος πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο τρίτων τοῦλάχιστον τῶν φορολογουμένων ἐνὸς χωρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιόγραφον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἤθελόν προκύβει ἐκ τῆς μὴ ἀξι-